



ISSN 1855-7511

Poština plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

# SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik VIII

številka 2

Junij 2014





Zlatka Marčec

## Tam, kjer sem doma...

V uvodniku prejšnje številke našega glasila je odgovorna urednica lepo opisala osebno doživljanje krajevnega praznika od svojih osnovnošolskih let do današnjih dni - vse do jubilejnega, šestdesetega, ki smo ga dočakali letos. Prireditve so se iztekle, vendar je prav, da ob tako pomembnem dogodku za našo občino zberemo še nekaj misli in vtisov.

Niti najmanj ne dvomim, da bo letošnja osrednja proslava marsikomu ostala v lepem spominu. Program, ki so ga pripravili učitelji in učenci osnovne šole, je bil povsem v skladu s pomenom in vsebino praznika. Pripravljen skrbno, profesionalno, z občutkom za izbor besede in pesmi, hkrati pa izveden doživeto, čustveno in z vsem spoštovanjem do spominov na dogodke iz preteklosti, z dotikom sedanjosti in nakazanim upanjem na lepo prihodnost.

Ob poslušanju pesmi, zapetih na prireditvi, sem se zalotila, da sem se kot prišlek v te kraje, v teh letih bivanja popolnoma poistovetila z domačini, ki tukaj živijo že od rojstva. S posebnim ponosom sem gostom iz Mislinje in Osečine pripovedovala o zgodovinskem ozadju, pomenu in izjemnem domoljubju, ki ga izraža naš praznik. Ob tem razmišljam, kako sem nekoč doživljala domači kraj, dom, domovino. Moji starši so se preselili z dežele v bližino mesta, ko sem bila stara šest let. Skoraj vsak prosti konec tedna smo se vračali k babici, pa tudi počitnice sem preživljala pri njej. Veliko mi je pripovedovala o težkih časih med vojno in po njej ter opisovala usode ljudi, ki sem jih poznala.

Ves ta čas sem se velikokrat počutila kot tujka v kraju, kjer smo živeli s starši, pa tudi pri babici se nisem počutila doma. Včasih sem

se spraševala, kje je pravzaprav moj dom. To pripadnost in občutek pravega doma se mi je potihoma in nezavedno prikradel po letih, ko sem s svojo družino zaživela v Obrežu. V tistih časih službe ni bilo težko najti, tako da ekonomski razlogi niso bili edini kriterij za izbiro kraja bivanja.

O občutkih odtujenosti, osamljenosti in razdvojenosti sem razmišljala tudi ob ogledu pretresljivega filma Ukradeni otroci, ki je bil prikazan v Sokolani. Nepojmljivo trpljenje otrok, ki so jih ločili od staršev, se ne da opisati. Mnogi med njimi se niso nikoli več vrnili, tisti, ki so imeli srečo, da so preživeli, pa so neskončno trpeli, tudi, ko so se vrnili. Večina jih je ostala brez svojih najdražjih, tisti, ki so jih oddali tujim družinam in jih po mnogih letih po vojni vrnili domov, pa spet niso vedeli, kje je v bistvu njihov dom in domovina.

Tam, kjer sem doma... pesem, zapeta na proslavi ob občinskem prazniku, mi je dala iztočnico za razmišljanja v uvodniku. Naši starši, babice in dedki so preživljali grozote vojne, naši generaciji je bilo prizaneseno. Prav zato pa imamo še posebno odgovornost, da si pred trpljenjem iz preteklosti ne zatiskamo oči, hkrati pa, da s svojim delom vplivamo na oblikovanje okoliščin za človeka dostojno življenje, v katerih bodo naši otroci kraj svojega bivanja lahko izbirali po lastnih željah in ne zaradi neizogibnega boja za preživetje. Vedno znova se sprašujem, ali smo zmožni delovanja za skupno dobro - ne glede na razlike v ideoloških prepričanjih in političnih stališčih. Upam, da smo, kajti le na ta način bomo lahko mladini dali osnovo za uveljavljanje, jim omogočili možnost izbire, z upanjem, da njim in sebi nekoč ne bomo v breme.

Aleksandra Štih, Gimnazija Ormož

## Proslava ob slovenskem kulturnem prazniku

Občina Središče ob Dravi in Gimnazija Ormož sta pripravili občinsko proslavo ob slovenskem kulturnem prazniku, ki je bila v petek, 7. februarja 2014. Program so izdelali učitelji in dijaki ter tako obeležili Prešernov dan, tema proslave pa je bila domovina. Tako so pevski zbor in recitatorji pričarali čudovit glasbeno-literarni večer z domovinskimi in kulturnimi motivi.

Ravnateljica mag. Blanka Erhartič je nagovorila občinstvo in izpostavila pomen slovenskega kulturnega praznika za Slovence, saj je bilo in še danes je pomembno narodnostno in kulturno povezovanje ter sodelovanje med ljudmi. Dijakinja Nika Bedekovič je v uvodnem nagovoru zapisala takole: »Leto je naokoli in znova je prišel čas, ko se spominjamo življenja in dela našega največjega pesnika Franceta Prešerna, romantika in zavednega Slovenca. Obdobje romantike zaznamuje veliko prelomnih dogodkov, pomembnih za Slovence. S črkarsko pravdo smo dobili gajico, pisavo, ki jo uporabljamo še danes. Prav tako smo dobili Kranjsko čbelico, drugi slovenski pesniški almanah. V tem obdobju je deloval pesnik, ki mu v slovenskem merilu ni para. Je pesnik, ki se je in se še danes kosa z največjimi evropskimi pesniki in literati. Po njegovi zaslugi smo Slovenci dobili svoj prvi narodni ep - Krst pri Savici in še ogromno drugih del. Vendar

pa njegovo najpomembnejše delo ostaja Zdravljica, saj je njena sedma kitica tudi naša himna, govori pa o miru in spravi vseh narodov. Naša domovina je odraz naših dejanj, odsev našega upanja in obraz nas, Slovencev. Pred 23. leti smo prehodili trnovo pot v boju za zedinjeno Slovenijo in danes smo tukaj. Prešeren nam je z Zdravljico približal svojo idejo o Sloveniji in domovini.«

Pevski zbor (Doroteja Lah, Eva Korpar, Iva Bračko, Janja Zdravec, Katja Vizjak, Monika Petek, Monika Viher, Sara Lah, Staša Trstenjak, Špela Kuharič, Tina Kos, David Lukner, Aleš Lukman, Nejc Šulek, Gašper Horvat, Alenka Pevec, Amanda Horvat, Anja Govedič, Anja Novak, Katja Kolarič, Lea Lukman, Saška Kozel, Špela Rajh, Ana Pintarič, Nastja Prapotnik in Kaja Lašič) se je pod vodstvom zborovodja Aleša Lubija in ob glasbeni spremljavi (Ana Pintarič - bas kitara, Nastja Prapotnik - bobni, klavir, Špela Kuharič - violina, David Lukner - klarinet, Anja Novak - harmonika) predstavil s pesmimi Zdravljica, O, Vrba, Tu je moj dom in Večja od neba. Slišali smo tudi instrumentalne pesmi Vsi so venci vejli, Pod oknam ter Kje so tiste stezice. Popestritev večera je bila solistična točka Monike Kelenc, ki je ob glasbeni spremljavi prepevala pesem Med iskrenimi ljudmi.

Nadaljevanje na naslednji strani



### Nadaljevanje s prejšnje strani

Recitatorji (*Nika Bedekovič, Teja Hržič, Lea Rajh, Domen Rotar, Urška Žnidarič, Alenka Pevec, Anja Novak, Anja Govedič, Saška Kozel, Katja Kolarič, Nejc Šulek, Janja Zadravec, Monika Viher*) so poleg Prešernovih pesmi prebirali znane odlomke slovenskih avtorjev. Začeli so s starodavnim slovanskim likom Kurentom, ki ga je Cankar predelal v slavospev slovenskemu narodu, saj pravi: »Tod bodo živeli veseli ljudje!« Recitali so Župančičevo domovinsko pesem *Dumo* in obudili našega rojaka F. K. Meška: »Dežela, čudovita kakor iz lepih sanj - tista moja domovina tam doli, naše Slovenske gorice ...« Tudi Pavčkove pesmi so se vtisnile globoko v srce, saj pravi: »Lepa je moja dežela ... Samo tu so tudi groze manj hude, samo tu lahko živim.« Predstavili so še odlomke iz literarnega zbornika Gimnazije Ormož z naslovom *Obrazi mladosti*, izdanega leta 2012,

ter interpretirali poezijo mladih literatov. Na koncu smo doživeli tudi plesno točko dijakinje Katje Vizjak.

Ves čas smo uživali v opazovanju scene, saj so ozadje krasile bele marjetice in slike domovine, izobešene v obliki starega filmskega traku, ki so prikazovale bisere ter lepote Slovenije - Triglav, Bled, Maribor z najstarejšo vinsko trto, mesto Ptuj, štoklja ipd. Sceno so izdelali dijaki pod mentorstvom Janje Rudolf. Celotno proslavo pa so v timu pripravile in pripeljale do izvedbe mentorice Aleksandra Štih, Nina Cerkenik in Simona Meglič.

### Pripis uredništva:

Avtorici prispevka iz Gimnazije Ormož se opravičujemo, da prispevek o proslavi zaradi tehničnih težav ni bil objavljen že v prejšnji Sredici.

### Samo Žerjav

## Šestdeseti občinski praznik

Za nami je prvih šestdeset let praznovanja občinskega praznika. Našega občinskega praznika. Kakšnih bo naslednjih šestdeset? Točno takšnih, kot si zaslužimo - je prvi odgovor, ki mi pride na pamet.

Dosti je bilo že napisanega o častitljivi številki, ki nam jo zavidajo mnogi, v prejšnji Sredici, pa tudi v tej. Program je bil tudi letos bogat in raznolik, a vendar bi bilo potrebno razmisliti v smeri, da se precej raztegnjen program prireditev, ki spadajo v okvir praznovanja, zvrsti največ v dveh tednih.

Višek praznovanja je tudi letos predstavljala osrednja proslava v prostorih Sokolane, ki se je tokrat pričela nekoliko drugače, izvirneje: v kratkem videu, ki ga je pripravil Bojan Kuhar, se je odvila pot po vaseh naše občine. S kolažem slik smo se bežno spomnili zgodovine naših občinskih praznikov. Zdravljica v izvedbi godbenikov je tudi tokrat predstavljala prehod v osrednji del skrbno pripravljenega večera.

Da je okrogla obletnica prava priložnost, da se spomnimo, zakaj sploh slavimo 11. april, so nas na letošnji proslavi opomnili kar nekajkrat v dveh, niti za trenutek dolgočasnih urah. Če je lanska proslava minila nekoliko brez rdeče niti ali pa z zgrešeno nitjo, je letošnja zadela v polno. Od županovega ponosnega govora (kdo ne bi bil vesel številne množice predstavnikov sosednjih, pobratenih in drugih prijateljskih občin) prek odličnega kulturnega programa učencev domače osnovne šole, ki nas je vse prisotne, če ne drugega, prisilila k razmisleku (kdaj ste nazadnje obiskali naš Muzej NOB?) do prejemnikov občinskih priznanj.

O Andreji Resman, letošnji dobitnici Zlate plakete, lahko več izveste v intervjuju z urednico, v podobni obliki pa boste lahko v prihodnji številki Sredice brali tudi o novi častni občanki Otiliji Kolarič. Na tem mestu torej le na kratko o dveh ambasadorkah prostovoljstva: Andrejo in Tiliko lahko srečamo vsepovsod, za vsakim vogalom, mišljeno seveda kot globok poklon njunim prizadevanjem za razvoj kraja, ne zgolj prek matičnih društev, v katerih sta pustili največ ur, ampak tudi širše. Poklon in čestitke! Vse čestitke gredo seveda tudi ostalim dobitnikom občinskih priznanj v tem letu: Srebrna plaketa je bila podeljena Damjanu Vesenjaku iz Obreža, ki se je že



Nadaljevanje na naslednji strani

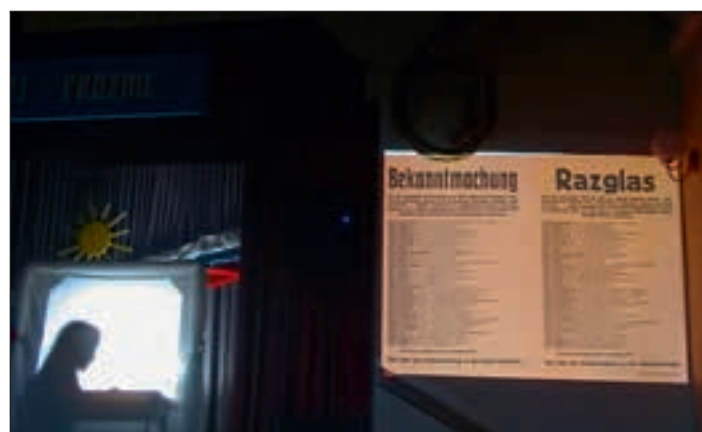


Nadaljevanje s prejšnje strani



v mladih letih zapisal gasilstvu, prvenstveno v svojem matičnem PGD Obrež, aktiven pa je tudi v Gasilski zvezi Središče. Priznanj so se letos razveselili tudi Darko Šavora, ki ga odlikuje predvsem delo z mladimi v PGD Središče ob Dravi, Matilda Majč, ena vidnejših in prizadevnejših članic Društva upokojencev, Darinka Potočnik, dolgih štirideset let aktivna kot ljudska pevka in nekoč igralka v »obrški prosveti« in Elizabeta Kikl, ki si življenja niti na zrela leta ne predstavlja brez DTV Partizan. Posebnega priznanja sta se letos razveselila Franc Škrjanec, ki zadnje desetletje vlaga poseben trud za promocijo in prepoznavnost občine, predvsem v daljni Rusiji, prek uveljavljenega projekta Moskva tour, in Marija Kolarič, katere prizadevnost v domačih Godenincih in Turističnem društvu Središče tudi ni ostala neopažena. Dragi prostovoljci, hvala.

Iz pobratene koroške občine Mislinja prihaja oktet Dolič, ki že trinajst let goji ljubezen do slovenske pesmi, radi pa zapojejo kakšno s sakralno tematiko, pa tudi dalmatinski napevi jim niso tuji, kot smo lahko slišali. Proslavo je s koračnico zaključila domača godba na pihala, nakar so številni prisotni zadovoljno izkoristili povabilo: druženje ob hrani in pijači v telovadnici osnovne šole - za vse, ne le za izbrane povabljenke. Ta praksa je bila svoj čas že nekaj



samoumevnega, zato lahko ponovno obuditev te lepe navade le pozdravljamo.

Ne gre pozabiti na preostale prireditve v okviru letošnjega praznovanja. O tistih s športnim predznakom lahko berete na drugih mestih v tej izdaji Sredice, zato kakšna beseda ali dve o dveh precej množičnih in zdaj že tradicionalnih - to sta *pohod braniteljev meje* in *srečanje starejših občanov*. Pomembnosti dogodkov iz leta 1991, predvsem tistih, ki so se zgodili na naših koncih, se premalo zavedamo. To pomanjkljivost ali nerodnost skušajo odpravljati prizadevni organizatorji pohoda iz Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo iz Ormoža. Od Gomile do Središča se vije pot, na kateri se udeleženci s ponosom spominjajo dogodkov izpred dobrih dvajsetih let, čemur sledi zaključek v Sokolani. Isto prizorišče služi tudi čedalje številčnejši skupini starejših občanov, ki tudi svoje tretje življenjsko obdobje preživljajo kar se da aktivno. Upokojenska srečanja so pogosto nabita z dobro voljo, pozitivno energijo in optimizmom. Tudi tokrat ni bilo drugače.

Na koncu zahvala še prav vsem, ki ste podarili kakšno uro, dve, tri, dvajset, da je letošnje občinsko praznovanje uspelo tako dobro. Hvala tudi vam, dragi udeleženci prireditve, ki niso same sebi namen, ampak so seveda tu za vas, za nas. Srečno, Središče, Grabe, Obrež, Šalovci in Godeninci. Še na mnoga stoletja!





Samo Žerjav

## Ukradeni otroci

Avgusta bo minilo 72 let od enega najbolj krutih nacističnih zločinov, ki so se med drugo svetovno vojno zgodili pri nas. V prostorih I. osnovne šole v Celju je okupator 645 otrok iz zavednih slovenskih družin na silo ločil od njihovih staršev in jih odpeljal v nemška taborišča, da bi jih prevzgojili in ponemčili. Mnogi od njih so takrat zadnjič videli svoje starše, ko so se vrnili domov, pa so našli samo izropane in požgane domove.

Vsako leto v septembru se zberejo v Celju, da skupaj obujajo spomine, pa čeprav jih ob tem še vedno močno stiska v prsih. Preživeli taboriščniki so se povezali v društvo taboriščnikov ukradenih otrok, ki ga že dolga leta vodi Janez Žmavc. Vsako leto jih je manj. Želja, da se njihova tragična zgodba zabeleži na filmski trak, se jim je letos (znova) uresničila. Priznana slovenska režiserka Maja Weiss povabila društva ni mogla odkloniti - nastal je celovečerni dokumentarni film, ki je premiero doživel marca v Cankarjevem domu. Zanimanje za prikazovanje je bilo veliko; po zaslugi naše Marije Kačičnik, ki v dokumentarcu tudi nastopa, je bila pretresljiva zgodba pod naslovom »Banditenkinder: Slovenskemu narodu ukradeni otroci« predstavljena tudi središki publiki. Kot nam je zapala Marija, je bilo kakšnih dvajset otrok iz naprednih družin iz središko-kogovskega okoliša odpeljanih v prevzgojna taborišča v Avstrijo in Nemčijo, kjer so z njimi ravnali v skladu s Himmlerjevimi odloki, ki je ukazal, da je treba moške iz partizansko uporniških družin, v mnogih primerih tudi sorodnike, postreliti, ženske zapreti in jih poslati v koncentracijska taborišča, otroke oddaljiti od njihove

ve domovine in jih namestiti v pokrajinah starega rajha. Velel je: »Pričakujem posebno poročilo o številu otrok in njihovi rasni vrednosti. Vse premoženje teh družin bo zaseženo«. Večina otrok se je po vojni vrnila na svoje domove oz. natančneje, ostanke domov. Triletna boleča izkušnja jih je zaznamovala za vse življenje.

Po projekciji, ki s svojo nazornostjo ni nikogar pustila ravnodušnega, si je bilo moč ogledati tudi potujočo razstavo o problematiki ukradenih otrok, ki so jo pripravili v Muzeju novejših zgodovine Celje. Razstavo so si pod vodstvom učiteljev ogledali tudi učenci od 4. do 9. razreda središke šole.

Naj se podobne zgodbe ne ponovijo nikoli več!



Zlatka Marčec, Konjensko društvo Središče ob Dravi

## Skrb za goste ob občinskem prazniku



Postala je že tradicija, da vsako leto ob občinskem prazniku poskrbimo za goste iz pobratene Mislinje, ki so se jim letos pridružili tudi gostje iz Osečine.

Gostoljubnost in pozornost, ki smo je deležni pri njih, želimo vrniti in svoj kraj prikazati v čim boljši luči. Ob razmišljanju, kateri del naše občine in kakšno dejavnost jim prikazati letos, smo se odločili, da bomo dan z njimi preživeli na poseben način - z vožnjo s kočijami.

Organizacijo in skrb za dobro počutje gostov so prevzeli člani Konjenskega društva skupaj z občinsko upravo. Pod lipami na trikotniku na Grabah smo našli primeren prostor za postavitve šoto-

ra, v katerem je bilo poskrbljeno za jedačo, pijačo in druženje. Ob domači kapljici in pivu - prav tako domačega proizvajalca - ni bilo več ovir v razumevanju različnih jezikov oziroma narečij.

Kočijaši so z lepo urejenimi konji in kočijami takoj pritegnili pozornost. Goste so s kočijami popeljali po ulicah Središča, mimo nogometnega igrišča do Drave, kjer so uživali v naravnih lepotah reke in njene okolice. Ogledali so si lahko območje, predvideno za krajinski park, in se ponovno čez Središče prek trga in Brega vračali na Grabce.

Člani konjenskega društva, župan, člani občinske uprave in občinski svetniki smo si ta dan rezervirali za druženje z gosti in skrb zanje. Z njimi smo bili ves dan, dokler se nismo podali na osrednjo prireditev.

Dan je minil v sproščenem vzdušju in dobrem razpoloženju, kar se je nadaljevalo zvečer v telovadnici osnovne šole, kamor so bili povabljeni vsi obiskovalci proslave.

Člani konjenskega društva smo bili zadovoljni, da smo dobili priložnost pokazati del svojih aktivnosti in pripravljenosti za sodelovanje, po odzivih naših gostov pa smo prepričani, da smo skupaj z ostalimi krajanji poskrbeli za lepo preživet dan v našem kraju. Veselimo se že novih priložnosti za prikaz dela društva in popestritev dogajanja v našem kraju.



Zdenka Dogša

## MED NAMI ŽIVIMO

**Vsi, ki smo imeli možnost opazovati delo z ljudmi s posebnimi potrebami, lahko priznamo, da ne moremo drugače, kot občudovati in spoštovati potrpežljivost, voljo, energijo in pogum ljudi, ki to delo opravljajo. Ena takšnih neumornih in vedno dobročudnih delavk je nedvomno Andreja Resman, ki ne samo, da si služi kruh s pedagoškim delom z otroki s posebnimi potrebami, temveč veliko svojega prostega časa nesebično in vztrajno že desetletja posveča ljudem, ki so nekoliko drugačni od drugih. Prav zato je ob letošnjem jubilejnem občinskem prazniku prejela zlato plaketo Občine Središče ob Dravi.**



### Vsak dan delaš z otroki. Pa spomini na tvoje otroštvo?

*Andreja Resman:* »Rodila sem se v štiričlanski družini v Središču ob Dravi. Moji starši so bili kmetje, zato smo se preživljali z delom na kmetiji. V tistem času si marsičesa nismo mogli privoščiti. Kot otrok nisem bila niti enkrat na morju. Ata je bil zelo spreten in je z občasnimi deli pri drugih ljudeh zaslužil nekaj denarja, da smo lažje živeli. Čeprav nismo živeli v izobilju, sta naju s sestro mama in ata vzgojila v poštena in delavna človeka. Vsak dan sva morali pasti krave, delati na polju in v hlevu. Velikokrat sem z eno roko pasla kravo, z drugo pa držala knjigo. Otroška leta so bila kljub temu zelo lepa in rada se jih spominjam. Po končani osnovni šoli v Središču sem se vpisala na ptujsko gimnazijo in jo uspešno končala. V dijaških časih sem razmišljala o drugem študiju, vendar me je pot zanesla na Pedagoško fakulteto v Ljubljani, kjer sem diplomirala kot specialna pedagoginja.«

### Tvoji prvi stiki z osebami z motnjami v razvoju so bili najbrž v času študija. Kaj pa potem?

*Andreja Resman:* »Začetki mojega službovanja segajo daleč nazaj. V tistih časih službe ni bilo težko najti. Ponujalo se jih je več. Odločila sem se za zaposlitev v Zavodu Dornava, kjer sem začela delati kot

vodja skupine otrok z motnjami v duševnem razvoju. Večkrat se spomnim svojega potovanja v Dornavo in nazaj. Z vlakom sem se peljala do Moškanjcev, od tam pa s kolesom v Dornavo. Enako nazaj. Vsak dan, v vseh letnih časih, v vsakem vremenu. Pa mi ni bilo težko. Rada sem opravljala svoje delo, otroke sem imela rada, delo z njimi mi je bilo v veselje. Takrat so nekateri starši otroke dali v zavod in jih niso prav pogosto obiskovali. Zato smo jim zaposleni nadomestili tudi starše. Zelo smo se navezali drug na drugega in še danes se ob priložnostnih srečanjih iskreno razveselimo drug drugega. Po desetih letih službovanja v Dornavi se mi je ponudila priložnost zaposlitve v Osnovni šoli Stanka Vraza v Ormožu, kjer delam še sedaj.«

### Poleg svoje službe deluješ na veliko področjih prostovoljnega dela...

*Andreja Resman:* »Kmalu po prihodu v Ormož sem se seznanila z društvom Sožitje. Takrat se je imenovalo drugače, poslanstvo pa je bilo enako: pomoč osebami z motnjami v duševnem razvoju. Takratna predsednica me je povabila v društvo in moja prva naloga je bila odigrati vlogo dedka Mraza na obdaritvi otrok. Ker sem jo najbrž dobro odigrala in ker se dela nisem nikoli otepala, sem kmalu postala zelo aktivna članica društva in kasneje tudi predsednica. To sem z nekaj prekinitvami še danes. Delo večine društev v naši državi deluje na osnovi prostovoljstva. Tudi v Sožitju je tako. V teh letih se ne da prešteti ur, dni in tednov, ki sem jih preživela skupaj z otroki ali odraslimi osebami s posebnimi potrebami. Pred petnajstimi leti smo pri Sožitju organizirali prvi tedenski tabor vseživljenjskega učenja, na njem sem bila s skupino naših mladih članov. Že naslednje leto sem vodila takšen tabor in do letos vsako leto po enega, včasih zaradi pomanjkanja kadra tudi po dva. Sodelujem tudi pri Specialni olimpijadi Slovenije, sem trenerka in članica Izvršnega odbora te pomembne organizacije. Za naše članice pomeni sodelovanje v specialni olimpijadi obogatitev življenja. Poleg športnega udejstvovanja se tukaj spletajo prijateljske in še kakšne vezi. Vsako leto spremljam ekipo na regijske, vsaki dve leti pa tudi na državne igre. Z eno naših športnic sva se udeležili tudi evropskih iger v Varšavi. Za uspešen nastop na igrah pa je potrebno veliko priprav in trdega treninga. Nekaj tega dela opravim v okviru službe, ker ravnateljica z razumevanjem podpira moje delo pri Sožitju. Večino dela pa opravim popoldne, zvečer, ob vikendih in v počitnicah. Kot predsednica društva imam tudi veliko drugih obveznosti, ki zajemajo administrativna dela, skrb za finančna sredstva, pisanje vlog in poročil, koordiniranje in izvajanje programa dela. Starši se s svojimi težavami pogosto obračajo name in iščejo odgovore na vprašanja v zvezi z zakonodajo s področja posebnih potreb. Najpogosteje pa potrebujejo le nekoga, da se mu izpovejo in zaupajo strahove glede prihodnosti svojih otrok. Vedno se potrudim, da jim prisluhnem in po svojih močeh pomagam.«

### Predvidevam, da človeka takšno delo močno utruja, ga po svoje »prazni«. Glede na to, da po tolikih letih še vedno vztrajaš, kakšni so občutki, kaj dobivaš nazaj?

*Andreja Resman:* »Delo z osebami s posebnimi potrebami me osrečuje. Vsak dan, ki ga preživim z njimi, je poseben. V šoli delam z otroki, ki so na poti odrasčanja. Skupaj premagujemo težave, ki spremljajo to obdobje. Delo z njimi je težko, naporno, odgovorno

Nadaljevanje na naslednji strani



### Nadaljevanje s prejšnje strani

in strokovno zahtevno. Pa vendar ga ne bi zamenjala za nobeno drugo. Tudi če zjutraj pridem slabo razpoložena v službo, ob vstopu v učilnico v hipu pozabim na slabo voljo. Ko pogledam v njihove pričakujoče oči, pozabim nase in se jim popolnoma posvetim. Drugače tudi ne gre. Naši otroci ne poznajo in ne dovoljujejo polovičarstva. Zahtevajo celotnega človeka in do tega imajo vso pravico. Pri delu v Sožitju je drugače. Tam vse poteka bolj v sproščenem vzdušju. S posebno energijo me napolnijo poletni tabori vseživljenjskega učenja, kjer se srečamo udeleženci iz vse Slovenije in teden preživimo skupaj. Na teh taborih poteka veliko aktivnosti, vse so usmerjene k temu, da udeleženci teden preživijo čim lepše, da spletejo prijateljske vezi in se počutijo sprejete in enakopravne. Po tednu tabora se vrnem domov utrujena in brez glasu, vendar hvaležna za čas, ki sem ga lahko preživela s temi čudovitimi ljudmi.«

### Vemo, da si aktivna tudi v domačem kraju...

*Andreja Resman:* »Po svojih najboljših močeh in glede na to, koliko časa mi dopuščajo ostale obveznosti, se trudim biti aktivna tudi v domačem kraju. Sem članica več društev, v katera se z delom občasno vključujem. Skupaj z drugimi krajankami že vrsto red urejamo vaške gredice. Na pobudo sokrajanke smo pred petnajstimi leti naredile veliko gredo pri spomeniku v Središču. Tam smo vsako sezono posadile skoraj tisoč rož. Ob tem opravilu smo se veliko smejale, predvsem takrat, ko smo posadile že vse rože, pa nam jih je še veliko ostalo. Vsakokrat smo jih dosajevale in pri tem neskončno uživale. Gredica se je z obnovitvijo trga zelo zmanjšala, letos smo zasadile le okrog sto rož, pa smo tudi dosajevale. Občasno pomagam tudi pri peki peciva za kakšne prireditve. Če le imam čas, pa se rada pridružim skupini vaščank, ki vsako leto posadi različne buče in vse leto skrbi zanje. Sem tudi občinska svetnica in članica nekaterih odborov. To delo, ki mi je bilo ob izvolitvi zaupano, skušam opravljati z vso odgovornostjo.«

### Ob vsem tem pa si še žena, mama, babica... Ali se domači ne pritožujejo nad tem, da jim posvečaš premalo pozornosti?

*Andreja Resman:* »Vseh naštetih aktivnosti ne bi mogla opraviti, če mi ob strani ne bi stal moj mož. Pogosto sem zdoma in odkar je

v penziji, opravi tudi veliko gospodinjstvih del. Zelo dobro kuha, predvsem jedi na žlico. Kuhanje mi nikoli ni bilo v posebno veselje in dokler je živela naša stara mama, me je kosilo vsak dan čakalo na mizi. Mož ne negoduje, ko opravljam prostovoljna dela in mi je v veliko oporo. Imam dva odrasla otroka, hčerko in sina, na katera sem zelo ponosna. Oba je življenje odpeljalo iz domačega kraja, kar me včasih žalosti. Nista pa daleč, tako da se tedensko ali še pogosteje vidimo. V veliko veselje sta mi vnukinji, ki sta v moje življenje prinesli neizmerno radost. Najlepše na svetu je biti babica! Za vzgojo otrok skrbijo starši, babice in dedki pa smo za razvajanje. Napredovanje in odraščanje vnukinj spremljam drugače, kot sem odraščanje svojih otrok. Imam več časa za njiju in skoraj nobene odgovornosti. Trudim se, da čim več časa preživim z njima in temu dajem prednost pred vsemi obveznostmi.«

### Verjamem, da so pred tabo še vedno izzivi.

*Andreja Resman:* »Stara sem 56 let in če bo še v veljavi sedanji pokojninski zakon, se bom po štirih letih upokojila. Vsaj do takrat še moram hoditi v službo in delati. Do takrat bom verjetno še aktivna v Sožitju, kajti meseca maja sem bila na skupščini v Ljubljani izvoljena za podpredsednico Zveze Sožitje. Ta častna naloga mi bo vzela še nekaj dodatnega časa. Tudi v delo v domačem kraju se bom vključevala kot doslej. Se pa počasi spogledujem s časom, ko obveznosti ne bo več toliko. Imam še veliko načrtov, ki bi jih rada uresničila. Rada bi z možem potovala, spoznavala oddaljene kraje in ljudi, ki tam živijo, rada bi se naučila angleščine. Še dolgo bi rada uživala v družbi vnukinj in bližnjih. Zanimajo me zdravilna zelišča, skrivnosti ptičjega sveta... Pogosto si želim, da bi z zaprtimi očmi sedela pod drevesom in po glasu prepoznala ptice, ki pojejo. Ja, velikokrat jih bom morala poslušati, da mi bo to uspelo.«

### Tvoj pogled v prihodnost?

*Andreja Resman:* »Samo želje! Želim si, da bi bili časi takrat, ko bosta moji vnukinji odrasli, bolj prijazni do mladih. Želim si, da bi država, v kateri sem doma, omogočila dostojanstveno življenje prav vsem. In želim si, da bi bili drugačni ljudje enakopravni, spoštovani, opaženi.«

## OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

Prispevke za glasilo, rešitve križank in nagradnih vprašanj pošiljajte na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na: [urednistvo-sredica@gmail.com](mailto:urednistvo-sredica@gmail.com), lahko pa jih oddate tudi v poštni nabiralnik v avli občinske zgradbe.

Za naslednjo številko glasila pričakujemo vaše prispevke do **5. septembra 2014**.

Vsem zainteresiranim sporočamo, da so donacije za glasilo Sredica možne na račun: Občina Središče ob Dravi, številka transakcijskega računa 0110-0010-0020-225, s pripisom: donacija za Sredico in sklicem: 00-7300001. Donacije bodo namenjene pokrivanju stroškov izhajanja Sredice.

Uredniški odbor si pridržuje pravico spremembe naslova, izbire in krajšanja člankov. Pred objavo v glasilu so vsi teksti lektorirani. Avtorje prispevkov, ki želijo po lektoriranju ponovno pregledati svoje besedilo, prosimo, da to navedejo ob oddaji prispevka.

Vsem reševalcem križanke 1/14, ki so poslali pravilno geslo, čestitamo in se zahvaljujemo za sodelovanje. Kot dobitnik nagrade Komunalnega podjetja Ormož, Hardek 21c, 2270 Ormož - paket ekoloških izdelkov in okrasnih trajnih rastlin, je bila izžrebana Marija Prapotnik, Šalovci 7, 2277 Središče ob Dravi.

*Bralkam in bralcem čestitamo ob dnevu državnosti.*



Silva Marčec

## Pa je minilo...

Začelo se je 26. aprila z Območno revijo odraslih folklornih skupin v Središču ob Dravi, se nadaljevalo naslednji vikend z zlato poroko in končalo s prireditvijo ob 40-letnici Kulturnega društva (KD) Obrež. Trije zaporedni konci tedna, ki smo jih obreški folklorniki preživeli z veliko adrenalina.



Območna revija odraslih folklornih skupin nas vedno malo vznemiri. Letos še posebej, ker je bil v dvorani kot strokovni spremljevalec »veliki« Mirko Ramovš. Smola, ravno tistega dne so nam manjkali štirje plesalci. Ko je vseh osem skupin odplesalo svoje odrske postavitve, smo imeli vodje skupin analizo s strokovnim mnenjem o posameznih nastopih. Pričakujemo še pisno oceno strokovnega vodje. Zajema povprečje šestih ocen: za izbor plesov in plesno priredbo, plesno izvedbo, pevski program, inštrumentalno-glasbeni program, rekvizite in odrsko igro ter za kostumsko podobo. Vsi, ki ste si prišli prireditvev ogledat, ste gotovo opazili, da je naš plesalec Zvonko Veldin na koncu nastopa na rami z odra odnesel plesalko Nušo. Strokovnjak Mirko pa je to komentiral tako: »Žal je nastop pokvaril plehek konec, kako je plesalec z odra odnesel plesalko.« Pa je minilo...

V petek, 2. maja, so folklorniki bili pridni kot čebelice (jaz sem takrat bila v drugačni vlogi). V na novo prepleksan Dom kulture v Obrež sta Otilija in Štefan Kolarič povabila sto štirideset svatov na svojo zlato poroko. Kuhali in stregli so člani Folklorne skupine Obrež. Delo so opravili odlično. Še najbolj zahtevne tete (iz ozadja) so bile zelo zadovoljne. Opazila jih je tudi članica ansambla Zupan, ki se bo poročila avgusta in jih je skušala prepričati, da bi tudi njej kuhali in stregli na poroki. Morali so jo razočarati. Tisti vikend smo namreč že zasedeni. Pa je minilo tudi to...

V soboto, 10. maja, pa je bil dan, na katerega smo mislili že od začetka januarja. No ja, nekateri bolj, drugi manj. Pa tega v društvu ne merimo. Vsakdo prispeva po svojih močeh. Mi smo moči združili in nastal je en lep sobotni dogodek. Na nastop smo povabili društva, ki delujejo v naši občini, in še dve gostujoči folklorni skupini.



Program je začela središka »plehmuzika«. Nameščena je bila na balkonu obreškega Doma kulture. Med programom so lahko dvorano nemoteno zapustili (ne vsi) in nam »vdrlili« v sod z vinom. Ker pa nam je vino podarila kmetija Kolarič, se nismo preveč (eni bolj, drugi manj) obremenjevali s količino popitega. Šli smo po več v Rotarjevo klet.

Ker v domačem društvu že dolgo nismo pripravili nobene gledališke igre, smo si, da bi obudili spomin na leta, bogata z gledališko dejavnostjo, izposodili ljubitelje odrskih desk. Tako so se poimenovali ustvarjalci igrice Cesarjeva nova oblačila. Najprej so to bili starši otrok, ki obiskujejo vrtec v Središču ob Dravi, potem pa so se jim pridružili še člani, ki z vrtcem nimajo nič skupnega, in morda se bo sestavila skupina, ki jo bomo v našem društvu vzeli kar za svojo. Javni sklad za kulturne dejavnosti (JSKD) podeljuje folklornikom in pevcem ljudskih pesmi za večletno delo v društvu Maroltove značke. Na prireditvi smo podelili sedem bronastih značk za petletno delo v društvu, pet srebrnih značk za desetletno delo, enajst zlatih značk za petnajstletno delo in tri častne Maroltove značke za



tridesetletno delo. Direktor JSKD pa podeli *zlato jubilejno priznanje* za dolgoletno delovanje, ki je vplivalo na razmah ljubiteljske kulturne dejavnosti. V imenu direktorja JSKD Igorja Teršarja je Blanka Kosi Raušl, predsednica sveta JSKD OI Ormož, podelila zlato jubilejno priznanje Otiliji Kolarič. V društvu smo Otilijo imenovali še za častno članico društva, Zvonku Veldinu pa smo podarili majico z napisom najbolj delaven član KD Obrež.

In smo nadaljevali s kulturnim programom. Na Osnovni šoli Središče ob Dravi imajo otroško folklorno skupino. Otroke, ko nastopajo, vedno radi gledamo. Ti naši obreško-središki so bili res »fletni«. Naslednji nastopajoči pa so bili gotovo petkrat starejši od svojih predhodnikov. Zbrali so se nekdanji folklorniki, ki so nas s



Nadaljevanje na naslednji strani





### Nadaljevanje s prejšnje strani

plesni in oblačili spomnili na začetek delovanja našega društva. Bili so res posebni.

Pevci ljudskih pesmi KD Obrež delujejo neprekinjeno že več kot štirideset let. Na prireditvi so bili s povprečno starostjo tudi najstarejši. Ampak meni se zdi, kot da so se jim leta ustavila. Domači folklorniki pa smo letos prvič plesali plese, ki niso obreški. Januarske intenzivne vaje smo namenili mazurki, mravljinovcu, štajerišu iz



Križevcev, starinskemu maku... Vse plese smo povezali v splet in dogajanje prestavili na skedenj, kjer so ženske luščile koruzo. Za prvič je bilo dobro. Zadovoljni smo bili mi in publika.

Pevski zbor Društva upokojencev Središče ob Dravi je na našo prireditev prišel z nastopa v Ormožu, kjer je potekala Revija pevskih zborov - v organizaciji JSKD OI Ormož. Zapeli so nam dve pesmi. Povabili smo tudi žensko vokalno skupino JUA, vendar se zaradi že omenjene revije ni mogla udeležiti. Poslale pa so nam pevke pecivo in darilo. Za konec so nam zaplesali še člani folklorne skupine Gozdar iz Črne na Koroškem in folklorne skupine Češka beseda iz Velikih in Malih Zdencov. Videli smo koroške in češke plese.



Čisto za konec pa smo pripravili presenečenje s posnetkom RTV Ljubljana iz leta 1977. Tega leta so posneli obreške plese in jih predvajali v sklopu oddaje Slovenski ljudski plesi vzhodne Štajerske. Žal nismo imeli primerne ozvočenja in je bil posnetek slabo slišen. Naslednje leto bomo napako popravili. Pa je tudi to minilo...

Ne, ni še bilo konec. Nahraniti je bilo potrebno vse nastopajoče, pomiti posodo, pospraviti dvorano... Dvorano smo za letošnjo prireditev prav posebno pripravili. Privoščili smo si nov zastor, sveže je bila prepleškana, iz Sokolane smo pripeljali lepše stole, ob steno smo postavili deset panojev (pingvinčkov) s kratko zgodovino društva in pri vhodu postavili najlepšo rožo z Grab.

Zelo se strinjam z Marie Sklodovsko Curie: »Nikoli ne vidiš, kaj je bilo storjeno, vidiš lahko le, kaj je še potrebno storiti.«



### Samo Žerjav

## Gostovanje gledališčnikov iz Škofje vasi

Dan po velikem praznovanju 40-letnice ustvarjanja Kulturnega društva Obrež so oder obreškega kulturnega hrama zasedli še ljubiteljski igralci iz Kulturnega društva bratov Dobrotinšek iz Škofje vasi. Kako so se gledališčniki iz okolice Celja znašli v našem okolju? Največ je zagotovo pripomoglo dejstvo, da v igri nastopa naš nekdanji vaščan Anton (Toni) Marčec, sedaj Savinjančan.

Igra z naslovom Moža je zatajila in sovražnica mož pod režisersko taktirko Vinka Sentočnika, s katero dramska skupina uspešno nastopa že od lanske jeseni, govori o mlademu, še vedno zaljubljenem paru, v katerega življenje se vmeša bogata teta, ki zaradi nesrečne mladostne ljubezni sovraži možke. To obliko sovražstva pa želi vcepiti tudi svoji nečakinji, češ, »znebi se moža, pa boš poddedovala vse moje bogastvo«. Igralska sedmerica spretno in posrečeno niza komične situacije, kar je znala sproti nagrajevati tudi zbrana publika.

Prisotni smo se vseskozi poigrali z mislijo, da bi bilo smiselno gledališko dejavnost v Obrežu ponovno obuditi.





Stanka Horvat, DTV Partizan

## Športne prireditve ob 60. občinskem prazniku



Letos smo športna društva Središča, in sicer Rekreativno društvo Stras, Nogometni klub, DTV Partizan in Strelsko društvo pripravila ob 60. občinskem prazniku športni vikend, ki je potekal v soboto in nedeljo (5. in 6. aprila 2014). Organizirali smo več turnirjev za pokal občine Središče ob Dravi. V soboto je potekalo strelsko tekmovanje z zračno puško, na katerem so ekipno slavili člani skupine Strelsko društvo II, med posamezniki pa so se najbolj izkazali Drago Kanič, Toni Kelemina in Vesna Mele. Zvečer je potekal na Strasu prvi turnir v pikadu. Tekmovali so ekipno in posamezno. Med šestimi ekipami je zasedla prvo mesto ekipa Dramska skupina, drugo mesto pa ekipa Strasa. Med posamezniki je tekmovalo osemnajst igralcev, zmagal je Ivo Petovari, drugi je bil Sascha Wunderling in tretji Silvo Medik.

V nedeljo dopoldne je v telovadnici OŠ potekal že tradicionalni turnir v namiznem tenisu. Prijavljenih je bilo dvanajst tekmovalcev, med katerimi je prvo mesto zasedel Darko Drčić, drugo mesto Sašo Prapotnik, tretje pa Franc Naglič. Nedeljski popoldan pa je bil rezerviran za turnir v malem nogometu. Ta je bil letos na pobudo DTV Partizana prvič, saj se mali nogomet igra vso zimo v telovadnici in je prav, če se društva ob koncu zimske sezone srečajo in pomerijo med seboj. Sodelovalo je šest ekip, zbralo pa se je tudi zelo lepo število gledalcev. Po odigranem prvem krogu tekem so ostali v boju za pokale ekipa Športnega društva Kog, Rutineri iz Središča, DTV Partizan in NK Središče. Zaradi dežja namreč nismo mogli izpeljati



vseh tekem do konca in je zato žreb določil zmagovalca.

Kljub temu da nam je ob koncu tedna nagajalo vreme, smo športne prireditve izpeljali. Važno je le, da imajo občani in društva željo po druženju in sodelovanju med seboj, saj so tako lahko naše priredi-



tve uspešne in lepe. Pa upajmo, da naslednje leto april ne bo tako muhast in se spet vidimo!



## Zahvala sponzorjem in donatorjem za športni supervikend

V našem nagradnem športnem supervikendu 5. in 6. aprila 2014, ki smo ga izvedli v okviru jubilejnega 60. občinskega praznika, so domača društva za pokal občine priredila naslednja tekmovanja: strelsko tekmovanje z zračno puško med društvi, turnir v pikadu, tekmovanje v namiznem tenisu in turnir v malem nogometu.

Zaradi letošnje okrogle občinske obletnice smo se z društvi dogovorili, da najuspešnejšim tekmovalcem za njihov trud in uspeh,

ki ga sicer kronajo z občinskim pokalom, poklonimo še manjše nagrade.

Nagrade in izvedbo športnih dogodkov so nam finančno in materialno omogočili sponzorji in donatorji.

Iskreno se zahvaljujemo naslednjim podjetjem ter posameznikom, ki so prispevali za organizacijo dogodkov in za najuspešnejše tekmovalce:

- AHAC d.o.o., PE Središče ob Dravi
- ARM & GEO GEODETSKE STORITVE d.o.o.
- AGROTRG ORMOŽ d.o.o.
- BORKO BOŽIDAR s.p. – SLAŠČIČARNA PRI RUPERTU
- ČAVNIČAR DRAGO s.p. – SPLOŠNI SERVIS
- GEODETSKE IN NEPREMIČNINSKE STORITVE ČRČEK, JURE ČRČEK s. p.
- GESS DARIO TKAVC s.p.
- GEOTEH TONI JELOVICA s.p.
- JERUZALEM SAT d.d. – OLJARNA SREDIŠČE OB DRAVI
- KMEČKA SIRARNA IN PREDELAVA MESA PERC SLAVKO
- KRAP TUŠ ORMOŽ d.o.o.
- KUPČIČ MARJAN s.p. – RTV SERVIS, PRODAJA
- LAŠIČ ROMAN s.p. – STROJNI KLJUČAVNIČAR
- PEKARNA PROSNIK, Anton PROSNIK s.p.
- PKS MARKO ŠTAMBERGER s.p.
- PROSNIK JANEZ S.P. - GOSTILNA PROSNIK
- LEKARNA ORMOŽ
- SAM d.o.o. – PE ORMOŽ
- SERVIS DAMIJAN VESENJAK s.p.
- SKOLIBER MATEJ – nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji
- ŠIPEK STANKO s.p. – CVETLIČARNA PALMA
- TRGOVINA JURČEK d.o.o. – CENTER JURKOVIČ
- TURISTIČNO VINOGRADNIŠKA KMETIJA HLEBEC, MILAN HLEBEC
- TURISTIČNA KMETIJA PÜKLAVEC, BLAŽ PUKLAVEC
- ŽALAR EMA s.p. – FOTO ŽALAR

Ne hvala pa bednemu aprilskemu vremenu, saj nam je dež pokvaril celotni vikend - vso soboto in nedeljo popoldan! Grdo vreme pa se je nadaljevalo tudi vse ostale aprilске vikende, z izjemo zadnje-

ga »dirkaškega«. Slabo vreme je vplivalo tudi na manjšo udeležbo tekmovalcev kot tudi obiskovalcev, za kar nam je iskreno žal.



Jana Čavničar

## Mednarodna »dirka« starodobnih dirkalnih motociklov Slovenija Classic TT 2014

Motociklizem je eden najbolj spektakularnih športov, predvsem zaradi svoje hitrosti, tehnike in nenazadnje nevarnosti. Nekaj motoristične vročice smo bili v Središču ob Dravi deležni v zadnjem aprilskem vikendu, 26. in 27. aprila, ki je bil obenem tudi vrhunski zaključek 60. občinskega praznika. Center Središča je postal atraktivno prizorišče edinstvene cestne »dirke« starodobnih dirkalnih motociklov, ki so jih vozili izkušeni in v svetu motošporta znani dirkači.

No, če nam je sreča z vedno nepredvidljivim aprilskim vremenom obrnila hrbet vse športne vikende zapored, smo tudi omejnjeni vikend pričakovali dež. Med drugim je dež opral sveže pobarvane robnike, pomagal pa je tudi pri končnem čiščenju steze, ki so ga opravili središki gasilci. Kljub vsemu pa se je vse postavilo na svoje mesto že v soboto zjutraj, 26. aprila, ko so bili pozno popoldne predvideni treningi. Prvi dirkači so začeli prihajati v soboto dopoldne ter se nastanili na parkirišču za gasilskim domom, kjer je bil za njihove ekipe predviden paddock. Sam »dirkaški« motovikend se je pričel v soboto, ko sta bila predvidena dva polurna popoldanska treninga. Proga za mednarodno dirko je bila postavljena tako, da so dirkači začeli svoj krog na lokalni cesti pri gasilskem domu, nadaljevali mimo blagovnice Mercator, zavili levo na državno cesto vse do bencinske črpalke, kjer so zavili levo na Modrinjakovo ulico, nadaljevali po Trški ulici, mimo občinske stavbe ter zaključili na lokalni cesti pri gasilskem domu.

Uvod v oba sobotna treninga je najprej začel atraktivni bolid Sebastjana Jakla, KTM X-Bow, za čigar volanom je sedel Mario Blazon, ki je kar nekaj pogumnih obiskovalcev tudi popeljal po stezi. Vozniki so bili razvrščeni v več manjših skupin - glede na prostornino motocikla. Oba treninga pa so zaključili prikoličarji (sidecar). Že v soboto smo imeli možnost videti dirkalnik Dejana Breznika, 750-kubičnega Tritona, letnik 1958, ter nekaj let mlajšo verzijo Tritona, ki ga je vozil Andrej Pristov. To sta bila poleg nedeljskega prišleka Ducatija 175 iz leta 1960, tudi najstarejša starodob-

na dirkalna motocikla, ki sta se udeležila središkega Classica. Med prikoličarji je izstopal slovenski predstavnik v svetovnem prvenstvu prikoličarjev Milan Špendal, s svojim 1000-kubičnim LCR/Suzuki, evropski prvak, ki mu je družbo na prikolici delal sovoznik Gašper Janež, naslednji dan pa tudi Martina Munih. Najstarejši motocikel z bočno prikolico je bil Dnepr 750, letnik 1967, na katerem sta vozila Franci Bizjan in Janez Marolt.

Po koncu sobotnih treningov smo si lahko vsi oddahnili, saj je vse potekalo brez težav in na minuto natančno, za kar sta skupaj z vsemi ekipami na terenu in izven njega poskrbela direktor dirke Franc Škrjanec ter vodja varnosti Damjan Munda.

Nedelja se je pričela v podobnem ozračju, kot se je zaključila sobota, število dirkačev pa se je povečalo. Dopoldansko dogajanje in nebo brez oblaka je že pred prvo dirko poskrbela za močan odziv gledalcev. Program in razpored dirk je napovedoval odlični Peter Kirič z Radia Prlek, živahno pa je bilo tudi na vseh stojnicah okrog občinske stavbe in ob stezi.

Pred nami so bile na sporedu štiri vožnje med 11. in 16. uro. Stezo je pred dirkači »čistil« v nedeljo Drago Čavničar s svojim Suzukijem GSX R-1000, sicer aktivni dirkač razreda 1000 na slovenskih in mednarodnih motodirkah na Grobniku. V nedeljo smo poleg že omenjenih iz sobote videli tudi vožnjo slovenskega in hrvaškega prvaka ter večkratnega prvaka prvenstva Alpe-Adria Jureta Lampeta s svojim Motoguzzijem 750, letnik 1978, prvaka Alpe-Adria Boštjana Košnika z ESOM 500, letnik 1964, slovenskega prvaka Darka Križmana na omenjenem Ducatiju iz leta 1960, prvaka Hrvaške Igorja Boškovića na Tritonu 750 iz leta 1968, nemška dirkača Alpe-Adrie Thomasa Hochederja in Berta Heiderja na starodobnih Yamahah do 500 cm<sup>3</sup> ter druge. Pred začetkom zadnje dirke je Dejan Breznik odpeljal tudi častni krog v spomin na tragično preminulega dirkača Alpe-Adrie Tomaža Moravca, ki je lansko leto tudi vozil Središču.

Vsi udeleženci letošnjega središkega Classica so svoje jeklene konjičke po zad-



Pogled na slikovit središki trg ob pričetku sobotnih treningov



Sobotna skupina



Iz paddocka proti štartnim vrstam v nedeljo



Zavoj na državno cesto...



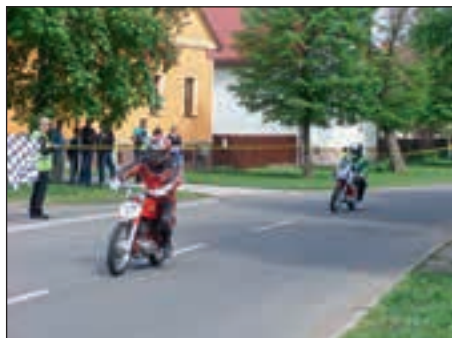
pospeševanje po državni vse do zavoja pred Petrolom...



ter nadaljevanje po Modrinjakovi ulici...



vse do Trške ulice...



in nazadnje po Trgu talcev



Pri sodobnih prikoličarjih (na sliki zadaj) voznik kleči, veliko več naporne telovadbe pa ima sovoznik v prikolic



Luka in Drago Rečnik vozita ta BMW 1000 s prikolico, letnik 1974



Lahka supersportna zverina KTM X-Bow, ki jo na evropskih dirkah uspešno krmarita Sebastijan Jakl in Mario Blazon



Tekmovalni Suzuki GSX R-1000 Draga Čavničarja, ki je pred dvema letoma iz Dunlop Cupa predsedal v Serijo 1000.



Podelitev priznanj udeležencem sta opravila prva moža »dirke«, direktor Franc Škrjanec in vodja varnosti Damjan Munda.



Skupinska fotografija po razglasitvi udeležencev »dirke« v nedeljo, ko se nam je vsem smejalo po uspešnem vikendu ☺.

nji vožnji pripeljali v »parc ferme« pred občinsko stavbo, kjer je sledila razglasitev tekmovalcev po skupinah. Po skupinskem fotografiranju je počasi sledilo poslavljanje tekmovalcev ter odhod proti domu. Po koncu smo si lahko vsi zaslužno oddahneli, saj je vse minilo brez kakršnih koli zapletov, predvsem pa brez poškodb.

Če potegnemo črto na koncu, lahko zaključimo, da lahko na središki Classic po dveh zaporednih letih v bodoče računamo še bolj resno. »Dirkaški« vikend je bil organizacijsko in tehnično daleč najbolj zahteven podvig v okviru letošnjih prireditev, ki ga je na noge postavil Franc Škrjanec, predsednik Društva starih vozil ter podpredsednik Slovenske veteranske Avto Moto Zveze

(SVAMZ), sicer pa glavni organizator ter koordinator mednarodne dirke v Središču. Pri izvedbi te prireditve je skupaj z organizacijskim odborom ter domačimi društvi aktivno sodelovalo več kot 130 ljudi. Franc Škrjanec in Damjan Munda, sicer poveljnik središkega gasilskega društva, sta skupaj poskrbela, da je celotna prireditev minila v znamenju odlične organizacije, saj nista ničesar prepustila naključju. Za varnost obiskovalcev ter trideset voznikov je na približno petindvajsetih odsekih proge skrbelo več kot trideset rediteljev in varnostnikov iz vrst središkega in obreškega prostovoljnega gasilskega društva, nujna pa je bila tudi prisotnost reševalnega, varnostnega ter gasilskega vozila. Ormoški motoklub C'est bon je prispeval več kot deset svojih članov za sodnike ob progi. Že pred samim vikendom so za varnostne ukrepe ob stezi poskrbela številna društva: PGD Središče ob Dravi, Društvo starih vozil Središče ob Dravi, RD Godenci in Klub traktoristov Steyr. Za gostinstvo je na osrednjem prostoru poskrbel NK Središče ob Dravi, ki je prevzel tudi pogostitev v šotoru, kjer se je v soboto odvijal koncert, za okrepitev gledalcev ob progi pa so na več lokacijah poskrbeli domači gostinci. Ta veliki projekt pa bi težko izpeljali brez podpore in pomoči naše Občine, ki je bila soorganizatorica prireditve (administracija, promocija...).

Vsi pa smo lahko več kot zadovoljni z obiskom gledalcev, saj se je v obeh dneh zbrala večtisočglava množica ljubiteljev hitrosti na dveh kolesih.

Ta prireditev pomeni za naš okoliš izredno pridobitev, saj je nova sveža ideja v naših krajih in širše ter lahko sčasoma postane krajevna značilnost. Na tem se spleta delati tudi v bodoče. Mednarodna »dirka« je letos vsekakor ponudila ogromno kvalitete starodobnega motociklizma z licenciranimi dirkači z evropskih prvenstev v kategorijah starodobnikov. Obenem se je tudi pokazala izjemna pripravljenost naših društev za pomoč ter sodelovanje, kot tudi razumevanje celotne skupnosti do same prireditve, ki sicer terjaja ogromno večmesečnega truda in dela, kar so ljudje letos vedeli ceniti.

Lahko le upamo, da se bomo v takšnem vzdušju srečali tudi naslednje leto, ko se nam obeta nadgraditev projekta. Pustimo se presenetiti.



Uredništvo Radia Prlek

## Dela potekajo po načrtih

Gradnja kanalizacije in čistilne naprave v Občini Središče ob Dravi: »Dela intenzivno potekajo, na samem kanalizacijskem vodu dela pet ekip, kakor tudi na čistilni napravi. Po statistikah, ki jih vodimo dnevno in mesečno, je zgrajene okrog 30 do 35 odstotkov kanalizacije,« pravi župan občine Jurij Borko. Govorimo seveda o projektu izgradnje kanalizacije in čistilne naprave v občini Središče ob Dravi, 3. sklop, ki so jo začeli graditi lanskega septembra. Operacija se izvaja v okviru operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete: Varstvo okolja - področje voda, prednostne usmeritve: Odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih vod. Gradbena dela, ki jih izvaja Komunalno podjetje Ormož skupaj s podizvajalci, torej potekajo po načrtih in brez zapletov.

Vrednost podpisanih pogodb za izgradnjo kanalizacije in čistilne naprave, izvedbo gradbenega nadzora ter informiranje in obveščanje javnosti je skupaj 8.733.320,93 evrov (z vključenim DDV). Projekt se financira s pomočjo evropskega denarja ter državnega in občinskega proračuna. Sredstva iz evropskega Kohezijskega sklada znašajo 5.486.565,69 evrov, ostala sredstva so zagotovljena iz lokalnih in javnih (državnih) finančnih virov.

### ČISTILNA NAPRAVA BO KONEC LETA OBRATOVALA

Tudi gradnja čistilne naprave poteka po načrtu. Kar se tiče gradnje, je opravljenih do 25 odstotkov del. Najbolj pomembno je, da je večji del gradbenih del, torej zemeljska dela in betoniranje, zaključenih, zaključujejo se tudi dela na samem objektu. Kmalu bodo montirali potrebno notranjo opremo. Čistilna naprava bo zgrajena predvidoma v mesecu septembru ali najkasneje oktobru, pravi Jurij Borko in dodaja: »Mi bomo poskusno obratovanje čistilne naprave za naselji Obrež in Grabe izvedli konec tega leta, kajti sama čistilna naprava mora imeti šestmesečno poskusno obratovanje, da se ugotovi njeno delovanje in parametri, ki jih dosega. V tem času se bo dokončalo polaganje vodov še v naselju Središče ob Dravi. Po naših načrtih naj bi bila vsa gradbena dela dokončana do konca junija 2015.« Ob koncu projekta bodo tako zgrajeni: centralna čistilna naprava s kapaciteto 2.200 priključenih enot in kanalizacijski sistem v dolžini 22.828,60 metra.



### PREDNOSTI SO ŠTEVILNE

Prednost in korist projekta je povečanje pokritosti območja s sistemom javne kanalizacije, povečanje števila uporabnikov kanalizacijskega omrežja, povečanje količin očiščene odpadne vode, zmanjšanje vplivov na okolje, ohranitev virov in ekosistemov, izboljšanje kakovosti podzemne vode kot vira pitne vode ter izboljšanje življenjskih pogojev in zdravstvenega stanja prebivalcev. Končni cilj je povečanje količine očiščene odpadne vode in zmanjšanje onesnažene vode.

### MOTEN PROMET

Zaradi del je v tem času nekoliko oviran promet na lokalnih in državni cesti Središče ob Dravi-Ormož. Župan Jurij Borko dodaja, da bodo z deli ob državni cesti, kjer polagajo vode, končali v mesecu juliju, tako da bodo dela naprej potekala ob manjših lokalnih cestah, kjer je to manj moteče za prebivalce.

### KONTAKT

Občina Središče ob Dravi, Trg Talcev 4, 2277 Središče ob Dravi, tel: 02 741 66 10, FAX: 02 741 66 15, [www.sredisce-ob-dravi.si](http://www.sredisce-ob-dravi.si), [obcina.sredisce.ob.dravi@siol.net](mailto:obcina.sredisce.ob.dravi@siol.net).



## Spomladanske aktivnosti na projektu Oskrba s pitno vodo v porečju Drave

V letošnjem letu se pospešeno nadaljujejo aktivnosti za dokončanje projekta Oskrba s pitno vodo v porečju Drave (2. sklop) - Ormoško območje. Občina Središče ob Dravi je eden izmed projektnih partnerjev, ki sodeluje pri projektu. Do konca marca so bila izvedena dela na cevovodih Kamenjak - Vinski Vrh - Jeruzalem, Krčevina - vodohran Križanjščak, Vuzmetinci - Kog - Lačaves, Vuzmetinci, Jeruzalem - Plavčak, Plavčak - Kajžar, Otok - Hajndl in Križanjščak - Vitan. Gradbena dela so v glavnem zaključena, sedaj pa izvajajo prevezave in hišne priključke, preizkušajo tesnost, izpirajo in asfaltirajo ceste. Na odsekih Kog, Vinski Vrh, Jeruzalem, Plavčak, Kajžar in Vitan pa polagajo sekundarne cevovode in montirajo vodovodne priključke.

Na vodohranih Križanjščak, Vinski Vrh in Hajndl ter prečrpalni postaji Vukomorje so gradbena dela zaključena, izvajajo pa obrtniška, elektro- in montažna dela opreme. Za bazen z nabiro Otok izvajajo pripravljala dela oz. črpanje podtalnice in gradbena

dela vodnih celic. Na vodohranih Jeruzalem za občino Ormož in občino Lutomer je izvedeno približno 80 odstotkov gradbenih del, niso pa še končani zasipi, zunanja ureditev in kanalizacija.

Namen projekta Oskrba s pitno vodo v porečju Drave je zagotoviti zanesljivo vodooskrbo tudi za prebivalce z območja Središča ob Dravi. To velja tako za količino kot kakovost vode. Obstoječi sistem je namreč dotrajan in na njem pogosto prihaja do motenj in okvar, kar povzroča velike vodne izgube in predvsem neprijetnosti ter dodatne stroške tako upravljavcem kot prebivalcem območja.

Celotna vrednost projekta znaša **12.183.869 EUR** z vključenim DDV in ga delno financira Evropska unija, in sicer iz Kohezijskega sklada. Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa razvoja okoljske in prometne infrastrukture za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Varstvo okolja - področje voda«, prednostne usmeritve »Oskrba s pitno vodo«. Projekt bo zaključen oktobra 2014.

Helena Habjanič, Monika Plohl

## Gibalne urice

DTV Partizan že vrsto let ponuja pestro izbiro različnih vadb, med njimi tudi gibalne urice za predšolske in šolske otroke do 3. razreda osnovne šole.

Množica otrok je spoznavala različne oblike gibanja, igre in možnosti aktivnega preživljanja prostega časa. Urice so bile tematsko obarvane in otroci so pri vadbi uporabljali različno velike žoge, obroče, balone, vrvi. Izvajali so tekalne igre, hokej s starši, poligon, štafetne igre. Na plesnih uricah smo gostili Lucijo Pocrnja, ki je vsebino obogatila z ritmično - gibalnim delom. Otrokom je bila zanimiva tudi urica, na kateri smo uporabljali le odpadni material in ga spremenili v igralne rekvizite.

Ob zaključku gibalnih uric so otroci prejeli priložnostne medalje, ki jih je izdelal Stanko Ploh iz Obreža.

Nasmeh in ponos otrok sta najboljša motivacijska popotnica.





Sabina Novak

## Aktivnosti Rekreatijskega društva Godeninci

### AKTIVEN VIKEND V GODENINCIIH

V soboto, 29. marca 2014, ko je potekala občinska čistilna akcija, smo Godeninčarji stopili skupaj in očistili jarke ob glavni cesti Središče - Ljutomer, cesto skozi »Prodnice« in cesto v godeninski grabi. Triindvajset pridnih prostovoljcev je z nepotrebnimi smetmi napolnilo kar nekaj vreč. Po opravljeni čistilni akciji smo člani RD Godeninci ostali pri naši brunarici in počasi pričeli urejati okolico brunarice. Dokončno smo usposobili našo novo kuhinjo, na postavljeno nadstrešnico smo zmontirali žlebove, pokosili travo in uredili notranjost brunarice. V popoldanskem času pa smo se lotili postavljanja vrtno lope. Okrog 13. ure so nas obiskali pohodniki - vojni veterani vojne za Slovenijo.

S tem pa se naš delovni vikend ni končal, saj smo namreč v nedeljo, 30. marca, organizirali tudi praznovanje materinskega dne, ki je prav tako potekalo v naši vaški brunarici. Praznovanja se je udeležilo osemindvajset mam, ki smo jih pogostili z dobrim pecivom in zgodnejšo večerjo. Naše mame so si popoldan krajšale s petjem in klepetanjem.

### PRAZNOVANJE 1. MAJA

Kot že nekaj let smo tudi letos godeninski rekreativci pripravili ob 1. maju nepozabno druženje. Postavili smo velik šotor, v katerem so lahko gostje v miru poklepetali ter kaj pojedli in popili. Za goste smo pripravili golaž. Okrog enajste ure nas je obiskala središka godba, ki nam je zaigrala nekaj skladb. Pripeljali so se tudi starodobniki s svojimi steyerji. Ti so našim obiskovalcem potem ponujali možnost panoramske vožnje. Naši mlajši obiskovalci so se zabavali z igranjem badmintona in brcanjem žoge na gol.

### IZLET V PLITVICE

V soboto, 31. maja, se nas je sedemindvajset članov društva odpravilo na izlet na Plitvička jezera. Odpravili smo se že zjutraj, da smo si lahko ogledali celotno turistično območje jezer. Najprej nas je tamkajšnji avtobus odpeljal do začetne točke naše zelene poti, nato pa se je začel dolg sproščujoč sprehod ob prelepih slapovih in jezerih. Prek največjega jezera smo se peljali z ladjico do drugega zbirališča, od koder smo se napotili proti največjemu slapu in od tam počasi proti avtobusu.

Domov smo se zvečer vrnili s prelepimi spomini in še lepšimi fotografijami. Čeprav nam je sprva vreme rahlo nagajalo, smo vsi zelo uživali.



Pogled na lepote Plitvic



Udeleženci čistilne akcije



Postavljanje nadstrešnice in garaže



Prvomajsko praznovanje





Mojca Vesenjak

## Florjanov pohod

Gasilci sedaj že tradicionalno obeležujemo sv. Florjana, zavetnika gasilcev. Zjutraj se najprej zberemo pri farni cerkvi, formiramo ešalon ter se odpravimo v cerkev. Da se vsem gasilcem, tudi starejšim, zahvalimo za minulo delo, pripravimo še manjšo pogostitev ter v prijetnem klepetu preživimo dopoldan na ta naš praznik.

Popoldne pa se zberemo, letos že šesto leto, na Florjanovem pohodu, ki poteka v organizaciji Gasilske zveze Središče ob Dravi. Tokrat je bilo zbirališče pri Vaškem domu na Grabah. Letošnji načrtovani pohod smo zaradi predhodno slabega vremena skrajšali. Tako smo se po trinajsti uri za vodičem Tonom Marčecem odpravili proti Šalovcem, kjer pa je v »suzni« dolini že čakal gasilski avto z obveznim okrečilom. Pot smo nadaljevali do Šalovcev ter nazaj proti Obrežu, kjer je v Koračici bila druga postojanka. Ta je bila v zavetju dreves, zato vetra ni bilo čutiti, tako da smo se na tej zadržali najdlje. Nadaljevali smo naprej do tretje postojanke, ki je bila v Jojšju. Po radijski zvezi smo slišali, da je pri Domu kulture v Obrežu Branko Rakuša že prižgal peč, zato smo veselo mahnili do doma, kjer je že prijetno dišalo. Prijetno druženje je potem trajalo do večera.

Gasilci se vsako leto potrudimo čim boljše izpeljati to prireditev, z namenom, da tudi ostali občani preživite z nami prijeten popoldan, in da tako skupaj obeležimo zavetnika gasilcev. Veseli pa smo, da se pohoda vsako leto udeleži več pohodnikov, zato še enkrat hvala vsem, ki ste si vzeli čas. Naslednje leto vas pričakujemo še več.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!



Stanka Horvat

## Velikonočni pohod

Letos nas tudi dež ni prestrašil. Skoraj štirideset pohodnikov nas je prehodilo pot okrog po naši občini.



Helena Habjanič

## Cesar si želi novih oblačil

Organizatorji prireditve za sklad Vrta Navihanček so že tretje leto zapored povabili starše otrok, da za svoje najmlajše pripravijo gledališko igro. Po legendarni Grimmovi Rdeči kapici in Andersenovem Bedaku Jurčku smo se letos predstavili s priredbo pravljice Hansa Christiana Andersena Cesarjeva nova oblačila.

Otrokom smo na šaljiv način prikazali, da je najpomembnejše slediti samemu sebi in verjeti vase ter z igro želeli poudariti, da je lastna resnica pomembnejša od vedno le trenutnega koristoljubja.

Režiserka in igralka Otilija Kolarič, igralci Bojan Borko, Boštjan Kuharič, Bernardka Kuharič, Jožica Jurjašević, Davorin Rihtarič, Teodor Kolarič, Anita Lovrec, Franka Škorjanec, Helena Habjanič in scenarist Stanko Ploh smo poskrbeli za prijetno vzdušje med gledalci, pristen smeh ter neverjetno empatično vedenje otrok. Slednji

so, ob zavesti zmote o cesarjevi goloti, pripravili pravo vstajo. Kljub vsem naporom jim ni uspelo prepričati cesarja, da je gol.

Z omenjeno igro smo konec marca gostovali tudi v Moškanjcih, kjer je tamkajšnji vaški odbor pripravil prireditev ob materskem dnevu.

Z vsako postavljeno igro želimo med gledalce vnesti sproščenost, dobršno mero smeha in delček samokritičnosti do človeškega karakterja.

Zakladnica pravljic je dovolj bogata, da bomo tudi v prihodnje skrbeli za svoje poslanstvo.





Simona Sakelšek, Knjižnica Franca Ksavra Meška Ormož

## Ali veste, kakšna je knjižnica ponoči?

23. aprila, na svetovni dan knjige, je bila letos prvič organizirana Noč knjige. Mednarodni dogodek, ki podpira in slavi knjigo in branje kot temeljna gradnika zdrave družbe, nagovarja vse generacije bralcev ter spodbuja dvig bralne kulture, pismenosti.

Na prav posebno noč, ko je knjiga pokazala svojo moč, se je tudi v Knjižnici Franca Ksavra Meška Ormož zvrstilo mnogo dogodkov, povezanih s knjigo, branjem in književnim ustvarjanjem. Tega dne je imela odprta vrata vse do 22. ure, ko so si člani knjižnice lahko izposojali knjige, jih vračali in brskali med policami. Ves dan so se lahko obiskovalci ustavili v prijetnih kotičkih knjižnice in ob določenem času prisluhnili našim gostom.



Ob 17. uri smo pripravili »multikulturne« zgodbe za otroke in odrasle. Medse smo povabili pri nas živeče priseljence, ki so prebirali zgodbe v svojem maternem jeziku. Slišali smo zgodbe in pripovedke, pa tudi pesmi, v ukrajinskem, madžarskem, makedonskem, hrvaškem, angleškem in švedskem jeziku. Naši gostje so bili Galyna Masten Wojtowich, Mike Griffiths, Julia Kispal, Aleksandra Jakus, Blagica Majcen in Veronika Koprek.

Dogodek, ki se je zaradi številnih obiskovalcev moral seliti v grajsko dvorano, smo namenili strokovnemu zgodovinskemu delu Ormožana Jerneja Kosija *Kako je nastal slovenski narod*. Pogovor z avtorjem je vodil predsednik Zgodovinskega društva Ormož Tone Luskovič.

Ob 140-letnici rojstva in 50-letnici smrti Franca Ksavra Meška je bilo obiskovalcem v digitalni obliki predstavljeno delo in življenje literata, po katerem se tudi imenuje največja hiša knjig v Ormožu.

Na Noči knjige v Ormožu so se predstavile tudi ženske iz Središča ob Dravi, ki jim je branje v neizmerno veselje. Svoje vsakotdajsko branje so poimenovala Bralne ulice, ker se že več let v fantaziji sprehajajo po različnih »ulicah in cestah« vsega sveta in berejo sebi v razvedrilo in sprostitiv. Pobudo za aktivnost je podala Zdenka Blanka Slavič leta 2010. Združile so se z namenom, da širijo in ustvarjajo bralno kulturo, saj z negovanjem bralne potrebe pripomoremo k napredku v duhovnem in osebnem razvoju posameznika. Pravijo, da spoštujejo vsa tri pravila, ki veljajo

za Bralne ulice, in sicer: ne obrekujejo, ne pogovarjajo se o politiki in veri. Včasih se srečujejo v slaščičarni Pri Rupertu, kjer prebirajo besedila, se marsikaj pogovarjajo - tudi o bodočem izletu. Želijo si, da bi tudi nebralce opogumile k branju. Z njimi smo se sprehodili po prleških ulicah in avtorskih zgodbah v središkem, obreškem, ljutomerskem in drugih dialektih vzhodno-ormoškega območja. Še posebej je obiskovalce navdušilo razmišljanje Albine Govedič o Dravi, Središčanih in Ormožanih. Zato so si tudi nadele »novo« ime, *Dravulice* (povezale so Dravo in »vulico«). Vabljeni vsi ljubitelji lepe besede k poslušanju, pogovarjanju, bralke iz Bralnih ulic bodo zelo vesele.

Nočno druženje smo v knjižnici zaključili s poslušanjem prelepih literarnih besedil, ki so nastala v času literarnih delavnic pod mentorstvom Davida Bedrača.

Otroke vabimo k bralnima projektoma Pikina bralna značka (ki ga priporočamo predšolskim otrokom in otrokom do 10. leta starosti) in **Ful**branje (ki ga priporočamo od 11. leta starosti naprej). Več informacij lahko najdete na spletnem naslovu knjižnice ([www.orm.sik.si](http://www.orm.sik.si)) ali ob obisku le-te.

Foto: Marjan Dovečar



### POLETNI DELOVNI ČAS KNJIŽNICE SREDIŠČE OB DRAVI

27. 6. – 14. 7.

PONEDELJEK, SREDA, PETEK: 8.00 – 12.00

15. 7. – 15. 8.

ZAPRTO

16. 8. – 31. 8.

PONEDELJEK, SREDA, PETEK: 8.00 – 12.00



Albina Govedič

## Našo Drofsko Srdišče

Vam rečem, kak je lepo pri naši srdiški Drovi, neje čudno, ka mo naš kraj po joj ime. Tam prek na Hrvackem je še eno Srdišče, samo tisto je Mursko, enim pa drugim pa provijo Srjanci, pa nišče ne zna zakaj. Morti zoto, ka je to začetek besede sreča - SReča. Tak, ka bi se lahko reklo Sreča ob Dravi. Kak dobro, ha? Samo je istina božja, či te kaj mantra al pa nesi srečen, al pa samo tak, ideš k Drovi, pa ti tam nič ne fali. Samo sidiš na šodri, pa glediš, kak voda lepo teče. Pa ti je odmah nekšno leži pri srci. Tak te malo fčekne. Pa nič ne trebaš misliti, samo poslušáš pa glediš. Drova pa samo teče, teče že od pamtiveka. Tisti, ker so že dugo pred nami živili, so meli puno mlinof na Drovi. Pa so ludi to nosili pšenico, ka so jim jo mlinari zmleli za kruh. Tudi moj pradedek Tomoš so meli tam mlin. Samo zaj nobenoga več tam nega. Ne dedeka pa ne mlina.

Te so bili joko drugačišni časi kak zaj. To se niti nemreš preveč zamisliti. Ludi so se fejst mantrali, jesti so meli tak te, no, kolko je pač gdo bilo. V školo so dugo bos hodili, so ne šoljof meli, tak kak mi denes, pa joko malo obleke so meli. Samo za svetek, za k meši eno malo bojšo obleko, drugo pa kak tak. Denes pa bol malo k meši hodijo. Samo za božič pa vuzem je puna cirkva, drugači pa je bol bogo. Vam rečem, nega več siromaštva kak negda. Pa ne jamrati, ka pa nam fali? Dobro nam je, skoro joko dobro. Onti pa te. No, zaj še. Pa tu so zoto dobri ludi doma. Že negda so siromokom pomagali, tu, ki je zaj lovski dom, je bila negda sirotišnica. Se tomu reče somi zose, ha? Daleč od toga!

Te pa znote, tak je to bilo: te, kdo so Kruci dojšli v Srdišče, so domačine prisilili, ka so mogli skup z jimi Ormožance napasti, če ne pa bi jih poklali. Te pa so, bogi nemilo, mogli iti, ka pa bodo? Ve so jih ormoška gospoda fejst okoli nosili, pa izkoriščali, te kdo še je bilo Srdišče trg, pa se je za trške pravice trebalo plačuvati. Ovi bi samo nekaj meli, pa meli, pa vlekli z ludi peneze, tak ka je Srdiščanom venda ne preveč krivo bilo iti nad jih. Sami zose pa naj bi Srjanci bili zoto, ka so ne šteli posoditi štrika, ka bi ovi nekoga obesili. Pa kaj je te to slaboga? Je bor tisto človeče malo duže živilo. Tak ka znote. Zaj - zaj pa živijo slabi pa dobri ludi. Ke na sveti pa so te samo dobri ludi, ha? Morti v Ormoži? Ja, ka nebi.

Eh znote, fčosi je bilo za sto vragof, zaj pa smo si zoto dobri. Pa v knižnico hodimo k jim. Ja, ve mamu mi tudi svojo, samo je jihova malo vekša, tak ka resen nejdeš, kaj ti duša poželi. Pa so zoto fsi prijazni, neje nišče zarežasti, to pa nesmem reči. Samo - kej si vi mislite! Je jihova direktorca Ormožanka? Ka pa še! Izvira točno iz Srdišča ob Dravi. Ste zaj vidli? Zoto jim tak dobro ide. V Srdišči so ja fejst dobri ludi. Čuda jih je fejst visoko školanih. No, nekaj jih je hodlo na višjo pastirsko na Hum, pa tudi totim dobro ide.

Tak, drogi ludi, dobri si bodmo, živleje je samo eno, pa še toto tak joko hitro mine. Radi se mejmo. Ka pa te bomo? Pa nejte pozobiti fčosi k Drovi iti, skup s svojoj decoj al pa sami al pa s kom god očete. Bote vidli, kak je tam lepo. Tu je ne bog s proznim žaklom moho. Pa tudi vi, tak kak Drova lepo teče, ka bi mogli kak ona biti, ne na miri stoti, nek stalno dale iti. Pa ka bi znali, kak Drova fse stvori sprejeti pa pristnejšo živleje živite.

Za pa bom mogla hejati, placu mi je sfalilo. Te pa dobri bote, pa dojte kaj v Srdišče. Lehko tudi s peciklom. Pa še nekaj. Negda so Srjanci ne štrika dali zoto, ka so brez veze al pa za malenkosti ludi vesili. Denes pa eni krodnejo kak srake, zoto moremo fsi šparati, pa še tistim, ki mojo malo, še tistim vzemejo. Ovi so fse pokrali, pa zaj na račun držove fino živijo, pa niti nič kazni ne dobijo. Joj, če bi denes ker prosjo za štrik, bokinobogme Srjanci bi ga sigorno dali, pa to čisto zabadaf.



### 40 metrov dolg presmec za letošnjih 40 let PGD Obrež





Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

## Upokojenci v vulkanski deželi

Zopet se je prijaviło za izlet tolikšno število članov, da nas je bilo za en avtobus preveč, za dva premalo. Že sedaj napovedujem: v bodoče bomo prijave sprejemali v pisarni Društva upokojencev v Sokolani. Potem bo nekaj upokojencev na čakalni listi in bodo lahko nadomestili tiste, ki bodo v zadnjem trenutku (iz opravičenih ali neopravičenih razlogov) svojo udeležbo odpovedali. Manjši avtobusi, kakršnega smo morali imeti na tem izletu, so bistveno dražji.

Izlet? Ne, ekskurzija! Ker je bilo res poučno. Od lepo oblikovane pokrajine (pa saj imamo tudi pri nas podobne griče, doline, potoke, gozdove) do lepo urejenih hiš in okolice le-teh, do posejanih njiv in pokošanih vrati. Da, vse to je tudi pri nas, vendar, žal, tako urejeno ni povsod. Pri nas se na vratah in obcestnih jarkih marsikje krasno počuti ambrozija, ki bo kmalu zacvetela in bomo nekateri zopet veselo kihali, smrkali, se solzili in kašljali... Pa nihče nič. Po nekoč lepo pokošanih travnikih se ponekod razrašča robidje in pleveli, za množično gojenje polžev. Pa saj to nikogar nič ne briga! In okolica naših hiš je lahko zanemarjena! »Saj na svojem ali blizu mojega lahko počnem, kar hočem!« Takšna je miselnost nekaterih ljudi pri nas. Žal, žal!



V tem avstrijskem južnoštajerskem Vulkanlandu - področje je dobilo ime po vulkanih, ki jih je bilo tukaj v obilju pred dvema milijonoma let - je pokrajina podobna naši, vendar je drugače. Po pripovedovanju našega odličnega vodnika Bojana so se ljudje tukaj pred približno dvajsetimi leti odločili, da bodo za svojo lepo pokrajino, in s tem seveda tudi zase, kaj naredili. Začeli so razmišljati česa so sposobni in si rekli: »Naše ženske so dobre kuharice in gospodinje, znajo poskrbeti za lepo okolico hiše, mi, moški, pa smo *tausendkünstlerji* in obvladamo delo na polju, znamo plesti košare, oblikovati les in kovino. Smo dobri gospodarji in organizatorji.« V gostilni, ob »štamtišu« (stalno omizje), so staknili glave, razmišljali, se pogovarjali, se skregali, a vseeno ostali složni pri svoji odločitvi, da se bodo povezali in v svoji deželi poskrbeli za napredek. In z razumom in slogom uspeli! Tisti, ki so hoteli. Nekaj jih je, kot povsod, trmasto vztrajalo pri svojem zastarelem načinu gospodarjenja in tisti so ostali dvajset ali še več let za ostalimi.

Najprej smo obiskali svetovno znano čokoladnico Zotter s približno dvesto zaposlenimi. Pred kratkim je bila izbrana med šest najboljših čokoladnic na svetu. Nekaj čokolade smo poskusili in je nekaj tudi kupili. Sicer ni poceni, a če je verjeti podatkom, prihajajo surovine

zanjo iz ekološke pridelave. In delo pridelovalcev v Aziji naj bi bilo pošteno plačano. Na ameriški univerzi Harvard so čokoladnici podelili naziv »absolutno najinovativnejša čokoladnica na svetu«!

Mimo gradu Riegersburg, ki kraljuje na mogočni bazaltni skali - ostanku nekdanjega vulkana, ki je znan po čarovniških procesih - smo se pripeljali do kmetije Gölles. Tam smo poslušali razlago o njihovih sadnih kisih, navadnih in balzamičnih, in jih tudi poskušali. Poskušali smo tudi aromatična žganja. Oboje, kisi in žganja, so pridelani iz petnajstih različnih sort ekološko pridelanega sadja okoliških kmetij.

Nasmejani in dobre volje smo se pripeljali do kmetije Vulkano, pravzaprav do moderno urejene prodajalne šunk in raznih drugih izdelkov iz okolja. Vsi ponujajo vse od vseh pridelovalcev - brez vsake nevoščljivosti.

Kosilo - že na avtobusu smo lahko izbrali med sedmimi različnimi ponudbami - smo imeli v družinski gostilni Kaufmann, kjer so zaposleni vsi člani družine, tudi ata Rihard, ki je sicer že v penziji, a je še vedno hiter in okreten kljub malo preveč kilogramom.

Naslednji kraj postanka: Gnas. Tam ima Društvo kmečkih žena svoje prodajne prostore. Na kmetiji sicer redijo okoli 20.000 kokoši - nesnic in z jajci zalagajo velik del Avstrije, gospodinja pa je obenem tudi predsednica kmečkih žensk. Število članic se giblje od štirideset do šestdeset, izdelujejo in prodajajo pa v preurejenem nekdanjem skednju najrazličnejše izdelke: od vezenin, pletenin, keramike, nakita, oblačil pa do zdravilnih likerjev, rezancev, marmelade, piškotov, medu... Na naših izletih ponavadi obiščemo tudi kakšno cerkev. Tokrat smo se ustavili v hriboviti vasi Straden, kjer je romarska cerkev Marije na nebeški gori in poleg nje še cerkev sv. Florijana. Naši pevci (predvsem pa pevke) so zapeli dve Marijini pesmi. Nekateri smo si ogledali tudi tamkajšnje pokopališče.

In še zadnja postaja na naši poti. Na poseben način urejena nekdanja svinjerejska in govedorejska kmetija. Sedaj pa si tukaj lahko ogledate bolj »eksotične« živali: kamele, lame, bizona, želve velikanke, jake, vietnamske svinje, idr. V preurejeni stari hiši je polno starin, od pohištva, posodja, radiev pa do kmečkega orodja v starem mlinu in skednju poleg njega. Posebno za moške je zanimiva zbirka motorjev, celo motor Harley Davidson. Pridelujejo in prodajajo tudi svoje bučno olje. Poskušali smo ga in ponosno ugotavljali: »Čez središkega ga ni!« Potem smo se mastili še s hrustljivo zapečenimi kračami in zraven popili še kakšno pivo.

Bilo je zanimivo, prijetno in poučno. Še vreme je bilo ravno pravo. Sama sem se dobro počutila, upam, da tudi vsi ostali. Na svidenje na prihodnjem izletu!



Tilika Jambrovič

## Po šestdesetih letih spet v šoli

Nasmeh je zlata vreden.  
Pozitiva - večno mlad.

Zbrali smo se pred šolo 16. maja popoldne. Čeprav je deževalo, smo bili veseli in živahni. Lička so kar sijala od radosti in sreče. Sprejela nas je ravnateljica Jasna Munda. Namenila nam je nekaj čustvenih besed, ki so nas spomnile na našo mladost. Učiteljica Dragica Cvetko pa nam je pripravila nastop z učenkami mladinskega zbora, ki so doživeto zapele nekaj pesmi. Vsakdo je dobil spominek na 60-letnico šole. Vsem se iskreno zahvaljujemo.

Vzdušje je bilo zelo prijetno. Potem smo pot nadaljevali v gostišče »Črni ribič« v Frankovce. Tam smo obujali spomine in podoživljali marsikaj iz mladosti, ki je kar hitro minila. Ali mi se ne damo, smo kar korajžni in ne skrivamo svojih let. V zadnjih petih letih, odkar smo imeli zadnje srečanje, se je marsikaj spremenilo. Izgubili smo dva sošolca in sošolko, spomin nanje smo počastili z minuto molka.



Toda življenje teče kot reka in se ne vrača. To je bilo že naše šesto srečanje. Vsako je nekaj posebnega. Nekateri se srečanja žal niso mogli udeležiti zaradi bolezni.

Zahvaljujemo se Anici Lukman in Renati Sertič za pozornost. Dogovorili smo se, da se srečamo čez dve ali pet let.

Milena Milosavljević

## Zlata poroka v Središču ob Dravi

V petek, 2. maja 2014, sta petdeset let skupnega življenja obeležila zlatoporočenca Otilija in Štefan Kolarič iz Obreža.

Otilija in Štefan sta se poročila 2. maja 1964 v Središču ob Dravi. Družino in dom sta si ustvarila v Obrežu.

V zakonu so se jima rodili štirje otroci: Silva, Marinka, Anton in Jože. Danes ju razveseljuje devet vnukov: Toni, Martin, David, Jure, Teodor, Evgen, Eva, Hanna in Leonard. Njuno veselje pa je nadgrajeno še s tremi pravnuki: Gašperjem, Antonom Ninom in Anžetom.

Štefan je najprej kmetoval na domači kmetiji, nato pa se je zaposlil pri podjetju Viator, kjer je delal kot šofer do upokojitve. Po upokojitvi se spet posveča kmetovanju in pomaga na sinovi kmetiji. Otilija je ves čas delala doma na kmetiji in skrbela za družino. Njena velika ljubezen je bilo delo v domačem kulturnem društvu, v katerem je še danes aktivna. Izkušnje

na kulturnem področju rada prenaša na mlade generacije. Župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko jima je ob visokem

jubileju izročil zlato listino občine in jima zaželel zdravja in zadovoljstva ter še veliko skupnih let.





## ODŠLA SI

Nekega zimskega večera je zastalo dobro srce prijateljice in sošolke Mile Lovrec.

Prekmalu je prišel čas, ko se je končalo zadnje upanje, ko je svoje trudne oči zatisnila za vedno, jaz pa ji še vedno šepetam, čeprav me ne sliši več: »Bila si močna do konca. Bila si polna življenja in tiho si prenašala svojo bol. Bila si skromna, poštena, pravična, spoštovala in rada si nas imela vse sošolce. Bila si srečna z nami in mi s tabo. Veselila si se vsakega ponovnega snidenja z nami. Čustva in prijateljstva so nas trdno povezovala. Rada si imela Središče in svoj dom, v katerega si se rada vračala. Ob našem zadnjem snidenju si dejala, da se čez pet let dobimo pri tebi, tam, kjer si bila nekoč doma... Ampak, draga Mila, ta želja se ti ni uresničila. Ko sem te obiskovala, sva obujali radostne spomine na šolske dni. Bila si močna in pokončno si prenašala svoje trpljenje. V življenju ti pogosto pot ni bila posuta z rožicami. Z dvanajstimi leti si izgubila očeta. Že takrat so padala bremena tudi na tvoja ramena, ki si jih delila s svojimi bližnjimi. Velik udarec za družino je bila tudi izguba mlajše sestre Marjance. Ko si odrasla in se poročila z Jankom Lovrecom v Badličan, sta si tam ustvarila prijetno družino. Tudi tukaj si se morala spopasti z usodo, ki ti je krojila življenje. Leta so hitro tekla in zopet se je zgodilo, da si ostala sama. Z lepimi spomini in dragimi hčerkami, vnukinjami...»

Mila, spomin nate ne bo nikoli zbledel.«

Tilika Jambrovič

Boža Antolič, sekretarka RKS OZ Ormož

## Pomoč Osečini

Rdeči križ Slovenije - Območno združenje Ormož - je v akciji zbiranja pomoči za poplavljene v sodelovanju z občinami Središče ob Dravi, Sveti Tomaž, Ormož in Obrtno zbornico Ormož zbral pomoč in jo odpremil v občino Osečina v Srbiji. Poslano je bilo dvanajst palet vode (5592 litrov), ena paleta konzervirane hrane, dve paleti otroških plenit, ena paleta plenit za odrasle, tri paleti različnih higienskih pripomočkov (mila, zobne paste, zobne ščetke, šamponi, toaletni papir, pralni praški, različna čistila, razkužila, zaščitne maske, zaščitne rokavice...), dve paleti hrane (testenin, moke, sladkorja in mleka v prahu), dve paleti posteljnine in odej, šest jogijev in tri zložljiva ležišča.

Darovalci so lahko oddali prispevke na različnih lokacijah, in sicer v kulturni dvorani pri Svetem Tomažu, v gasilskem domu Središče ob Dravi, v prostorih RKS OZ Ormož in v prostorih Obrtne zbornice Ormož. Zraven pomoči posameznikov in občin so se z znatno pomočjo odzvali tudi Komunalno podjetje Ormož, Krap d.o.o - Supermarket Tuš Ormož, Zdravstveni dom Ormož in Upravna enota Ormož. S prevozi pa so nam pomagali Občina Ormož, Jože Jurkovič in Dušan Prapotnik. Vse zbrano je bilo odpeljeno v občino Osečina s pomočjo prevoznikstva Vičar Transport. Posebej se je potrebno zahvaliti vsem prostovoljcem in podjetju WIENERBERGER opekarna Ormož d.o.o., ki so pomagali pri zbiranju, pakiranju in pripravi za prevoz. Zahvala tudi radiu Prlek pri oglaševanju akcije. Zraven materialne pomoči so občani in krajevne organizacije Rdečega križa zbrali in darovali denarna sredstva v višini 1345,00 evra, kar bomo nakazali za pomoč po poplavih za Srbijo ter Bosno in Hercegovino.



Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

## Uspešni na kvizu o Rdečem križu

Z 8. majem – mednarodnim dnevom Rdečega križa, se je tudi pri nas začel tradicionalni Teden RKS, ki je potekal od 8. do 15. maja. Letošnji teden je bil namenjen obeležitvi 70. letnice ustanovnega zbora RKS, ki je potekal 18. junija 1944 v Gradacu, v Beli krajini.

Na Rdečem križu Slovenije, Območnem združenju (RKS OZ) Ormož, smo v počastitev tedna RK organizirali različne aktivnosti, osrednji dogodek pa smo izpeljali 14. maja, ko smo v prostorih Osnovne šole Stanka Vraza v Ormožu organizirali kviz na temo širjenja znanj o Rdečem križu in Rdečem polmeseču. Kviza se je udeležilo skupno osem ekip iz OŠ Ormož, Velika Nedelja, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž ter podružnične šole Podgorci. Učenci so pokazali odlično pripravljenost ob preverjanju in razlike v točkah so bile minimalne. Prvo mesto so osvojili učenci OŠ Središče ob Dravi (Franka Škorjanec, Niko Novak, Leo Orešnik), drugo sta si delili OŠ Ormož (Matic Petek, Jakob Šnajder, Mihec Korpič Lesjak) in prva ekipa OŠ Sveti Tomaž (Žiga Vlašič, Nika Šmid, Natalija Majcen), tretje pa druga ekipa OŠ Sveti Tomaž (Meta Majcen, Jan Obrar, Julijan Matjašič) in prva ekipa OŠ Velika Nedelja (Lan Kokol, Renata Klemenčič, Lara Majčič).

Za obdaritev tekmovalcev sta z donacijo poskrbeli Perutnina Ptuj d.d. in Ilirija d.d. Na zaključni slovesnosti, ki so jo s kulturnim programom popestrili učenci OŠ Stanka Vraza, smo razglasili tudi rezultate likovnega in literarnega natečaja na temo *Smo, ker nas potrebuje na tisoče ljudi*. V natečaju, ki smo ga v šolskem letu 2013 - 2014 razpisali z željo, da z razstavo otroških del obeležimo 70. letnico ustanovnega



Ekipa Osnovne šole Središče ob Dravi pred razglasitvijo rezultatov kviza

zbora RKS, je sodelovalo 117 otrok iz vrtcev Miklavž pri Ormožu (skupina Zvezdice) in Ormož (skupina Radovedne bučke) ter osnovnih šol Stanka Vraza, Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž. Pod vodstvom štirinajstih mentoric so ustvarili skupaj 117 izdelkov, na katerih so prikazali poslanstvo najstarejše in največje humanitarne organizacije na svetu. Učenca Osnovne šole Središče ob Dravi Zala Jakl in Grega Rubin sta ustvarila svoja izdelka in z njima sodelovala na razstavi, ki so jo pod svoje okrilje prijazno sprejeli učenci in zaposleni na OŠ Stanka Vraza.

Samo Žerjav, Dluk

## Še smo tu

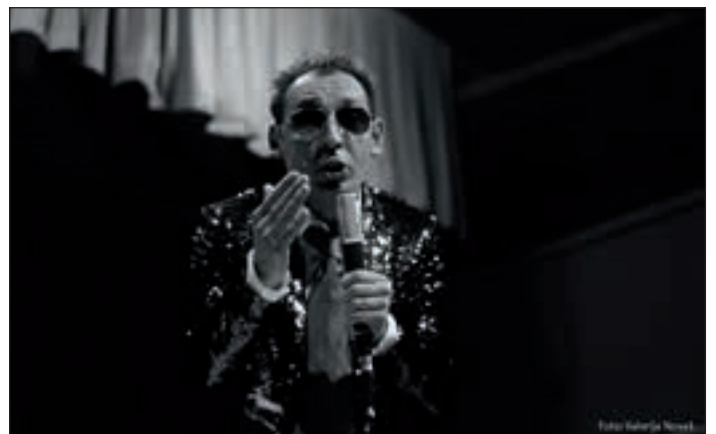
Usoda vsakega društva, ki iznenada ostane brez svojih prostorov, v našem primeru najetega lokala, ki nam je pomenil vse in še več, je vedno negotova. Dlukovci smo si vzeli dobrega pol leta zatišja, da si v prvi vrsti oddahnemo drug od drugega. A vendar, pomlad je vedno simbol nečesa novega. Poiskali smo si svoj prostor pod soncem, odslej je naš domičil na naslovu Obrež 54. Čas si krajšamo z ogledi filmov, ustvarjanjem kulinarčnih presežkov (ki vedno ne uspejo), filozofiranjem kar tako in s kovanjem novih načrtov.

Marca smo se odločili za ponovno sodelovanje z lokalnim poznavalcem astronomije, fizikom Mitjem Govedičem, članom mariborskega Astronomskega društva Orion. Najprej smo v Vaškem domu na Grabah poslušali, kako koristni znajo biti naši pametni telefoni in digitalni fotoaparati, če si z njimi pomagamo pri opazovanju neba. Oblaki so nam nevarno pretili, mudilo se nam je na Gradišče, kjer smo nadaljevali naš astronomski pomladni večer. Večina nas je najbolj zavzeto čakala na opazovanje neba s teleskopom. Mitja je pripravo rutinirano postavil in nas počasi uvajal v nek nov svet. Marsovcem ni bilo na spregled, bil pa je vsaj Mars, pa seveda na tisoče ostalih nebesnih teles, ki so jih še pred polnočjo skoraj v celoti zakrili sovražno nastrojeni oblaki. Boste drugič zraven tudi vi?

Aprila nam je v drugem poskusu vendarle uspelo, da napolnimo Sokolano. Recept za polnjenje dvoran(e) je enostaven, zadnjih par let se ga poslužuje celotna Slovenija, sliši pa na ime Tadej Toš. V prijaznem tonu nam je ponudil edini »fraj« petek v svojem pomladnem urniku in

ni nam preostalo drugega, kot da zagrabimo priložnost. Dvorana se je hitro polnila in naposled, na dan D, tudi napolnila. Tadej je bil takoj po vstopu v našo Sokolano navdušen nad njeno zasnovno, češ, tako lepih dvoran s starim šarmom ni več skoraj nikjer. Sledili sta dve uri smeha, družbene kritike, norčevanja iz sebe in drugih... Nikomur se ni mudilo domov, še najmanj pa priljubljenemu Ptujčanu. Ko nas je ob koncu predstave nagovoril z: »Deca, kam gremo na špricar? Nem dolgo, žena je pred porodom,« smo vedeli, da se čez kakšno leto ali dve ponovno vidimo. Mogoče bo do takrat tisti opevani gnoj v Loperšicah in še kje drugačen, lepši, sprejemljivejši za oko mimoidočih.

Za prvi maj smo vam mahali z Ivanjščice, v času, ko to berete, je naše kolesarjenje do sotočja Mure in Drave že za nami, avgusta pa vas vabimo na Dlukfest 2014. »Otom potom«, kot bi rekli naši bratrance. Srečno!





Gregor Nemec

## Prijateljska tekma z nemškimi kolegi



V soboto, 15. marca, smo se člani Nogometnega kluba (NK) Središče v zgodnjih jutranjih urah napotili proti Au pri Bad Aiblingu. To je kraj na Bavarskem, ki je po velikosti primerljiv s Središčem, oz. mogoče malo večji. Tam živi Otmar Sakelšek, naš rojak, starejši brat Zlatka Sakelška. Oba, Otmar in Zlatko, sta rojena gostinca. Otmar ima v Nemčiji v najem gostilno, ki je zelo priljubljena med tamkajšnjimi prebivalci. Gostilna se imenuje Gasthaus Andrelang. Otmar je zelo dober kuhar, kar smo lahko preizkusili tudi nogometaši NK Središča. Tako Otmar kot Zlatko rada spremljata nogomet. Oba navijata za Münchenski Bayern in seveda za domači krajevni klub v nižji ligi. Zlatko navija za domači NK Središče, Otmar pa za tamkajšnji nogometni klub, ki nastopa v regionalni ligi nemškega prvenstva. Ta liga je po kvaliteti primerljiva z našo Štajersko ligo ali super ligo, v kateri nastopamo člani NK Središča.

Zlatko in Otmar sta se nekega večera v Otmarjevi gostilni zmenila, da bi oba omenjena kluba pomerila moči na igrišču in pokazala, katera ekipa je boljša. Preteklo je kar nekaj časa, preden smo uskladili termine. V soboto, zgodaj zjutraj, smo igralci članske ekipe posedli v kombije in se napotili proti Nemčiji. Do tja je približno šest ur in pol vožnje. Pot je bila naporna, a zanimiva. Med potjo smo si privoščili le dva krajša postanka. Po namestitvi smo se odpravili na kosilo v Otmarjevo gostilno. Po zelo okusnem kosilu je sledil dveurni počitek, ki smo ga bili potrebni od napornega potovanja. Potem smo se odpravili do njihovega športnega parka in - kot običajno - smo si ogledali igrišče. Imajo zelo lepo glavno igrišče in dve pomožni igrišči za treniranje, prav tako garderobe in ostalo.

Vse je bilo pripravljeno za tekmo. Po pozdravu in izmenjavi simboličnih daril se je tekma pričela. Pred tekmo je bil Otmar zelo samozavesten in prepričan v zmago svoje ekipe. Zlatku je rekel: »Če nas premagate, dam tri velike vrče piva zastonj.« Vrči so bili zares veliki. In središka ekipa se ni predala. Tekmo smo vzeli zelo resno, saj je bilo domače prvenstvo tako rekoč že pred vrati. Na koncu tekme smo »Srijanci« slavili visoko zmago, in sicer 8:0. Po končani tekmi je sledilo fotografiranje in druženje z nemškimi kolegi ob večerji in pivu v Otmarjevi gostilni. Seveda smo fante povabili na povratno tekmo v Središče in obljubili so, da bodo z veseljem vrnili obisk.

Člani NK Središče se že veselimo povratne tekme doma. Naslednji dan smo se po obilnem zajtrku odpravili v München, si ogledali stadion Allianz Arena in se nato odpravili nazaj proti Središču. Ob tej priložnosti bi se radi zahvalili sponzorjem ter vsem, ki ste kakor koli pomagali, da smo uresničili naše želje.

## Mladi središki nogometaši

Otroci so v športu pomemben člen in garancija za svetlo prihodnost naših športnih vrst. Izrednega pomena za razvoj nogometa so tiste sredine, ki zavzeto delajo z mladimi in so tesno povezane s šolami. Tudi v Nogometnem klubu (NK) Središče je tako. Začeli smo se zavedati, da brez otrok v klubu ne moremo preživeti in da so oni tisti, ki so, in bodo ponos kluba in ponos našega kraja. Ne samo članska ekipa, tudi mlajše selekcije zavzeto trenirajo in dosegajo odlične rezultate doma in drugod po različnih tekmovanjih. Za nami prihajajo odlični nogometaši, ki že v mlajših selekcijah kažejo voljo, nadarjenost in so velik potencial. Naša naloga pa je, da jih spodbujamo in jim poskušamo zagotoviti čim boljše pogoje za vadbo. Spomladanskega dela tekmovanja v okviru Medobčinske nogometne zveze (MNZ) Ptuj je konec. Selekcije so trenirale 2- do 3-krat na teden in izvajale tekme ob koncih tedna. NK Središče so zastopale naslednje ekipe:

- U-7 so dečki in deklica, stari 7 let in mlajši
- U-9 so dečki, stari 8 in 9 let
- U-11 so dečki, stari 10 in 11 let
- U-13 so dečki, stari 12 in 13 let
- U-15 so dečki, stari 14 in 15 let

Vse selekcije so dostojno zastopale barve NK Središče ob Dravi in s ponosom lahko povem, da smo v klubu zelo ponosni nanje. Odločili smo se, da o rezultatih ne bomo pisali, saj ti niti niso tako pomembni. Lahko pa vam zagotovim, da so zelo dobri, da ne rečem odlični. Zraven tekem, ki so potekale v okviru MNZ Ptuj, smo se udeležili številnih turnirjev v naši bližnji in daljni okolici, na katerih smo bili prav tako zelo uspešni. Veliko vlogo pri doseženih uspehih imajo tudi starši, ki otroke vozijo na treninge in tekme. Tudi starši se trudijo za večji ugled kluba.

Naj še omenim tabor v mesecu juniju - v sodelovanju z OŠ Središče ob Dravi, in mednarodni turnir 28. junija 2014. Poskušali bomo privabiti ekipe iz naših sosednjih držav: iz Hrvaške, Avstrije in Madžarske. Za konec naj povem še to, da nogomet ni le brcanje žoge, ampak se pri tem razvijajo motorične, kondicijske, koordinacijske, koncentracijske in druge sposobnosti, ki so za razvoj otroka pomembne. Zato vabljeni k igranju nogometa!

Središkimi nogometašem pa želim, da prijetno preživijo počitnice in se odpočijejo, saj bo jesen kmalu tukaj in s tem novo prvenstvo in novi izzivi.







Samo Žerjav

## »Ritni po goli!«

Letošnjo športno pomlad v naši občini so, kot je to že v navadi zadnjih šestinideset let, zaznamovale uspešne igre naše članske ekipe. Fantje so s tekmami pričeli relativno pozno, šele proti koncu meseca marca. Najprej je bil na sporedu naš nepogrešljivi lokalni derbi, tokrat v Ormožu. Tudi tokrat so v vlogi favorita nastopili Srjanci, a ponovno se je derbi v Mestni grabi končal brez zmagovalca. Sledile so tri tekme z najboljšimi ekipami Superlige, najprej dve na domačem terenu: proti Stojncem so naši zabeležili prvi spomladanski poraz, teden kasneje pa jim je proti ekipi Podvincev uspelo remizirati. Gostovanje v Vidmu tudi ni prineslo sadov, vnovičen poraz je trenerju Alešu Lesjaku, ki je to pomlad prvič samostojno vodil moštvo, povzročil dodatne skrbi. Cilj - osvojeno 5. mesto na lestvici - se je zdel vse bolj oddaljen. V dveh preostalih tekmah rednega dela smo bili priča dobrim igram naših - najprej so v derbiju za 5. mesto z malo sreče vknjižili prvo pomladansko zmago, padle so Apače. V zadnjem krogu pa je bila tudi točka v Bukovcih dovolj za ubranitev zelene pozicije na lestvici.

Sledila je delitev - uspešnejša moštva sezone (prvih pet) so se merila za prvaka, slabša (slabših pet) pa za obstoj v Superligi. Našim v družbi odličnih Stojncev, Podvincev, Vidma in Gerečje vasi nikakor



Najlepša zelenica v občini bo julija in avgusta samevala.

ni steklo, poznala se je utrujenost, kratka klop, pa tudi pomanjkanje prave motivacije. Naposled so z 21 točkami osvojili končno peto mesto. Cilj dosežen, a vendar ostaja grenak priokus, da ekipa zmore več.

Se vidimo jeseni na Tratah, ko bo tam spet odmevalo: »Ritni po goli!«

Franc Škrjanec

## Moskva Tour 2014

Letošnja, že peta odprava Moskva Tour zapored, ki jo bodo tokrat sestavljale štiri ekipe s katrcami (renault 4), se bo odpravila v Sibirijo, natančneje v mesto Novosibirsk, ki je od Moskve oddaljen okrog 4000 km. Novosibirsk leži nad točko, kjer se srečajo državne meje Rusije, Mongolije, Kitajske in Kazahstana. Trasa potovanja bo vodila čez Baltik do Rusije, v kateri bomo potovali skozi štiri ruske republike Tatarstan, Baškirijo, Udmurtsko republiko ter Čuvašijo. Na azijska tla bomo stopili blizu mesta Zlatoust, ki leži na drugi strani Urala. Pot bo dolga približno 12-13000 km. V petletni zgodovini Moskva Toura je pred nami doslej najtežja preizkušnja članov odprave ter vzdržljivostni test vozil, ki imajo za sabo že marsikateri prevoženi km na števcu. Ker je bil naš projekt v zadnjih letih precej odmeven, zlasti so nas medijsko pokrivala tuje televizije, lahko tudi v veliki meri poskrbimo za večjo prepoznavnost naše občine ter obenem države. Ob podpori in sodelovanju slovensko-ruske diplomacije smo izvedli štiri uspešne odprave po razgibanih pokrajinah Rusije, države mnogih nasprotij ter ogromnega potenciala. V tem času smo uspeli z rusko diplomacijo skleniti pristne prijateljske vezi, saj pomeni naša pot hkrati tudi za njih promocijske priložnosti. Vsaka dosedanja odprava je bila posebna, poti pa vsako leto bolj naporene. Nekaj teh utrinkov s popotovanj si lahko ogledate na fotografijah.

Lotiti se takšnega potovanja terja ogromnega truda in priprav, na sami poti pa moramo vedno pričakovati in biti pripravljeni na razne nepredvidene okoliščine. Načrtujemo, da se bomo nekje po štirih tednih vsi skupaj srečno vrnili domov.

Vljudno vabimo vse, da nas pospremite ob skorajšnjem odhodu na Moskva Tour 2014, ki bo v petek, 18. julija, izpred zgradbe Občine Središče ob Dravi.



Astrahanska puščava



Učenci in zaposleni na OŠ Stanka Vraza Ormož

## Naš atrij

Že v prejšnji številki Sredice smo pisali o začetkih urejanja našega atrija. Sedaj lahko zapišemo, da gredo dela h koncu in da atrij že dobiva takšno podobo, kot smo si jo lahko le želeli.

Vsega tega pa ne bi bilo brez dobrih ljudi, ki so nam priskočili na pomoč. Nekateri so nam donirali material, drugi finančna sredstva, tretji pa svoj čas in dobro voljo ter pridne roke.

V atriju smo opravili ogromno dela. Najprej je bilo treba izkopati in odpeljati odvečni material, kar nam je kasneje omogočilo dovoz gramoza, ki je podlaga za tlakovani del, prodnik okrog igrala in travnato površino. Dela smo se lotili z zavedanjem, da samo s sredstvi, ki smo jih zbrali na dobrodelnem koncertu in ki smo jih še imeli od prejšnjih akcij, vsega ne moremo opraviti. Zato smo se obrnili na podjetnike v širši in ožji okolici in jih zaprosili za pomoč. Srečni ugotavljamo, da je bil to korak v pravo smer. Nekateri so nam donirali robnike, prane plošče, gramoz, beton, travno rušo in dve visoki gredi, drugi pa so po ugodnejši ceni ali kot donacijo opravili zahtevnejša dela, kot so izkop, odvoz odpadnega materiala, polaganje robnikov in pranih plošč, betoniranje klančine ter dovoz gramoza in betona. Na enak način smo dobili



Začetek ...

tudi javor, ki krasi našo novo zelenico in bo čez nekaj let nudil prijetno senco, v kateri bomo uživali na doma izdelanih lesenih klopeh, ki so prav tako »prostovoljni prispevek«. Kupili smo igralo v vrednosti 3529 evrov, zaščitne gumijaste plošče za pokrove odtokov in nekaj dodatnega materiala. Nekaj denarja smo zbrali tudi z donacijami.

Zapisati pa je treba še, da smo opravili ogromno ur prostovoljnega dela. Na pomoč so nam priskočili nekateri starši naših učencev, ki so skupaj opravili 121 ur. Zaposleni smo opravili 148 ur. Na pomoč pa so nam priskočili tudi partnerji in sorodniki zaposlenih, ki so rokave zavihali kar 105 prostovoljnih ur.

Ob koncu bi radi zapisali še en velik HVALA. Hvala vsem, ki ste se odzvali naši prošnji za pomoč. Hvala tistim, ki ste nam pomagali z materialom, denarjem ali delom, da smo dosegli svoj cilj. Našim otrokom bomo lahko ponudili prijeten in varen prostor, na katerem bodo preživljali prijetne trenutke. Spoznali smo, da beseda PROSIM še vedno seže do srca dobrih ljudi. Še vedno se najdejo posamezniki, ki jo slišijo in se nanjo odzovejo. Zato HVALA vsem in vsakomur posebej.



in zaključek del

Maja Rajh

## Marčna pesem

Zima se je poslovila, med nas je prišla pomlad ter z njo tradicionalna marčna prireditev, ki jo pripravljajo učenci in učitelji osnovne šole ter vzgojitelji z otroki iz vrtca. Prireditev je potekala v četrtek, 27. marca, v Sokolani. Prihajajočo pomlad, dan žena in materinski dan smo pozdravili s pesmijo, glasbo in plesom. V prireditev nas je uvedel otroški pevski zbor šole, za njimi pa so nastopili otroci iz vrtca Navihanček, lutkarji osnovne šole z igrico Semafor in zima, dramski krožek osnovne šole je uprizoril Sneguljčico, učenci razredne stopnje pa so zaplesali v znamenju pomladi. S svojim obiskom in zanimivimi točkami na prireditvi so nas razveselili učenci iz OŠ

Stanka Vraza in OŠ Mislinja. Skoraj do solz pa so se prisotni nasmejali šalam, ki so popestrile prireditev. Prireditev smo zaključili s plesom in petjem središče osnovnošolske folklorne skupine. Zares prisrčen program je navdušil do zadnjega kotička polno dvorano. Voditelja Kaja in Nik sta prireditev uspešno pripeljala do konca, vsi nastopajoči so se zelo dobro odrezali, obiskovalci pa so nasmejani in veseli zapuščali dvorano.

Zahvala vsem mentoricam, ki so pripravile otroke na nastop, ter vsem obiskovalcem prireditve za prostovoljne prispevke za šolski sklad.

Andreja Šut, mentorica debatnega kluba

## Državni debatni turnir

Debatni klub OŠ Središče ob Dravi se je z dvema ekipama udeležil državnega debatnega turnirja, ki je potekal 5. aprila na OŠ Laško. Trditvi turnirja sta bili: »Krzno bi morali prepovedati« in »Nacionalno preverjanje znanja bi morali ukiniti«. Za zanimive debate so poskrbeli odlično pripravljene debaterji 31 ekip iz celotne Slovenije. V finale sta se uvrstili ekipi: Anonymous (OŠ Črnuče pri Ljubljani) in Jagodke (OŠ Središče ob Dravi). Špela Kumer, Janja Žinko in Maja Filipič so bile pred petimi sodniki prepričljivejše z boljšimi argumenti, samozavestnim nastopom in odličnim timskim delom. Postale so državne debatne prvakinje 2014.

Debaterkam iskrene čestitke za izreden dosežek. Ne bi mogle doseči lepšega zaključka svoje osnovnošolske debatne kariere! Svojim naslednikom so postavile visok kriterij, ki se ga bodo trudili ponovno doseči.



Špela, Janja in Maja se pripravljajo na debato

Maja Rajh, razredničarka 4. razreda

## Otroška varnostna olimpijada



V četrtek, 17. aprila 2014, je bilo v Cirkulanah deveto predtekmovanje Otroške varnostne olimpijade, ki so se ga udeležili tudi četrtošolci OŠ Središče ob Dravi. Pomerilo se je dvajset ekip. Tekmovanje obsega štiri tekmovalna polja, ki od tekmovalcev zahtevajo teore-

tično in praktično znanje. Učenci so tekmovali v znanju o varnosti, v spretnosti sestavljanja logotipov iz kock, v kolesarskih spretnostih in v ciljanju curka vode v cilj. Vsi udeleženci olimpijade so si ogledali tudi policijska konja ter policijska in gasilska vozila.

Učenci so se na tekmovalju izkazali z odličnim znanjem in spretnostjo, vendar na vsakem tekmovalju h končnemu rezultatu pripomore tudi sreča. Naša ekipa je na koncu osvojila odlično sedmo mesto.

Jasna Munda, ravnateljica

## Dan Evrope v šolah

Drugo leto zapovrstjo smo v Ormožu na pobudo aktiva ravnateljev pripravili skupno prireditev šol ob dnevu Evrope. Dogodek, na katerem se je zbralo veliko učencev in drugih obiskovalcev, smo sooblikovale osnovne šole, glasbena šola, vrtec in gimnazija, ki delujemo na območju občin Središče ob Dravi, Ormož in Sveti Tomaž. Naši učenci so se s pomočjo učiteljev na ta dogodek dobro pripravili. Pri pouku različnih predmetov in po pouku so sedmošolci pripravljali predstavitev Romunije, osmošolci pa predstavitev Madžarske. Razstavi prostor so bogato opremili z informacijami in izdelki, ki pričajo o naravnih, kulturnih, športnih, kulinarčnih in drugih značilnostih obeh držav. Nadeli so si tudi madžarsko narodno nošo, ki smo si jo izposodili od folklorne skupine iz Genterovcev in se oblekli v grofa Drakulo ter njegovo spremljevalko.

Vsi učenci naše šole so se udeležili dogodka, prisluhnili nastopajočim, si ogledali predstavitve, se družili z učenci drugih šol, ... Bilo je lepo in veselimo se že druženja naslednje leto ob isti priložnosti.

Zbrane sta na prireditvi med drugimi nagovorila takrat še aktualna evropska poslanka Ljudmila Novak in takratni kandidat za evropskega poslanca dr. Igor Lukšič.





Sonja Kosi, učiteljica 3. razreda

## Naravoslovni dan - Zdravilna zelišča

Velikokrat se premalo zavedamo, da je zdravje naše največje bogastvo. Okrog nas raste mnogo zdravilnih zelišč, s katerimi si lahko pomagamo sami. Pri tem seveda moramo poznati njihovo zdravilno moč. Odločili smo se, da bomo na razredni stopnji tej temi posvetili več pozornosti.

V sredo, 7. maja, so učenci od 1. do 5. razreda izvedli 3. naravoslovni dan. Opažamo, da v sodobnem času po zdravilnih zeliščih posega vse več mlajših generacij. Želeli smo se nekoliko poglobiti v zanimiv svet zelišč, zato smo k sodelovanju povabili podjetnika Iztoka Luskoviča iz Ormoža, čigar podjetje se ukvarja z nabiranjem, pridelavo in predelavo zdravilnih zelišč.



Učenci vseh razredov so se razdelili v štiri skupine, ki so jih vodili zunanji mentorji. Prvošolčki so v uvodnem delu poslušali pravljico o zeliščih, ostali pa so s pomočjo slikovnih projekcij izvedli teoretični del. Po malici je sledil praktični del, ko so vsi učenci na terenu opazovali zdravilna zelišča, poslušali mentorje in poiskali vsa najpogostejša zdravilna zelišča, ki rastejo v domačem okolju, ter se poučili o njihovi zdravilnosti.

Sledilo je delo po skupinah. Učenci so s skupnimi močmi izpolnili delovne liste in poročali o svojem delu. Malce utrujeni so se vrnili v učilnice, kjer jih je čakalo še dodatno delo. Prvošolci so trgali cvetove kamilice, risali, kuhali in pili čaj, tretješolci so izpolnjevali in risali miselni vzorec ter si prav tako privoščili čaj. Ostale skupine pa so vneto pripravljale ognjičevo mazilo, s katerim je bilo največ



dela (trganje cvetnih listov, prebiranje, tehtanje, kuhanje, vlivanje v majhne stekleničke).

Ob koncu naravoslovnega dne smo bili vsi zelo zadovoljni in veseli, saj je vsak posameznik s svojim delom veliko prispeval k uspehu. Upamo, da so se učenci marsikaj naučili in da bodo tudi sami še kdaj posegli po zdravilnih zeliščih. Njihova zdravilna moč jim bo pomagala lajšati ali celo pregnati bolezni. Znani jih bodo ceniti in ohranjati v okolju.



Jasna Munda, ravnateljica

## Odšla je še ena generacija



Včasih z zaskrbljenostjo opazujemo generacijo učencev, ki odhaja iz osnovnošolskih klopi v širni svet, in razmišljamo o tem, ali so dobro pripravljeni na vse, kar jih čaka.

Sprašujemo se, ali bodo vedeli in znali slediti svojim ciljem, ali se bodo zanje pripravljali tudi potruditi, ali bodo pogumno in odgovorno sprejemali svoje odločitve, ali bodo zaupali vase, ali bodo sočutni, strpni in spoštljivi, ali bodo zadovoljni, iskreni in poštene ljudje, ali se bodo znali veseliti in biti pozitivno naravnani ... in nenazadnje, ali imajo dovolj trdno podlago v znanju, da ga bodo lahko nadgrajevali ...?

Za letošnje devetošolce lahko skoraj z gotovostjo trdim, da so bili izjemna generacija. Nanje me bo spominjala zgodba o nenavadnem mladeniču, ki pravi takole:

*Lastnik velike kmetije je iskal pomočnika, ki bi skrbel za njegove hleve in senik. Naletel je na mladega fanta, Petra, ki ni dajal vtisa, da*

*bi bil kaj posebno močan. Kmet ga je nagovoril: »Iščem nekoga, ki bi bil pripravljen delati na moji kmetiji. Se spoznaš na kmečka dela?« »Seveda, gospod«, je odvrnil mladenič, »v najbolj viharni noči lahko mirno spim.« Kmet je zmajal z glavo in se čudil njegovemu odgovoru. Kljub temu se je odločil, da bo dal fantu priložnost za delo, fant pa mu je še enkrat zagotovil: »Kar mirni bodite, gospodar, v viharnih nočeh mirno spim.«*

*Peter je že več tednov delal na kmetiji. Neke noči je kmeta zbudil močan veter. Veter bi lahko snel hlevska vrata, lahko bi splašil konje in krave, raznesel seno in slamo ter povzročil še kakšno drugo škodo. Kmet je stekel in potrkal na Petrova vrata, toda odgovora ni bilo. Klical ga je, naj mu gre pomagat, preden vihar vse uniči, toda ni ga mogel priklicati, zato je sam stekel na dvorišče in prišel do hlevov. Ves presenečen je obstal. Hlevska vrata so bila trdno zapahnjena in vsa okna dobro zaprta. Seno in slama sta bila pokrita in povezana, tako da ju veter ni mogel odpihniti. Zunaj je bučal veter, v hlevih pa so bile živali zaprte in mirne. Vse je bilo v najlepšem redu.*

*Nenadoma se je kmetu posvetilo. Dojel je, kaj mu je hotel povedati mladenič, ko je rekel, da v najbolj viharni noči lahko mirno spi. Mladenič je svoje delo sleherni dan dobro opravil. Vsak dan je bil pripravljen na vihar, zato se ga ni bal.*

*(Povzeto po knjigi Darje Vtič Tršinar: Iskalci biserov)*

Ob našem slovesu me tolaži misel, da so tudi oni takšni kot ta mladenič. Da bodo tudi oni v viharnih nočeh življenja lahko mirno spali. In če bo tako, bomo lahko mirno spali tudi mi.

S šaljivim napisom na majicah so nam ob slovesu postavili vprašanje: »Mi smo vaša bodočnost. Ali vas je kaj strah?« In to je naš odgovor: »Ne, nič nas ni strah. Takšne prihodnosti se veselimo.«

»Generacija 99, ste v ponos svojim staršem, svojim učiteljem in v ponos samim sebi. Ostanite takšni še naprej in vračajte se še med nas.«

Franja Grof Štumberger, Nina Rakuša

## Mini olimpijada

Otroci skupine Mavrica smo se 30. maja 2014 udeležili Mini olimpijade v Ormožu. Pomerili smo se v naslednjih disciplinah: tek na 50 metrov, skok v daljino, met žogice, skakanje s hoppy žogo in štafeti. Navdušeni in dobre volje smo se vrnili v vrtec z zlato medaljo v metu žogice (Matic Habjanič) in z ekipnimi medaljami za

prvo mesto v vodenju žoge, za tretje mesto pri skakanju s hoppy žogami in za tretje mesto za štafeto dečkov.





Katja Volgemut

## Utrinki iz Vrtca Navihanček

V našem vrtcu se vedno dogaja kaj zanimivega:

V mesecu maju smo povabili medse policiste, in sicer vodnika psa, policijsko konjenico in policiste, ki opravljajo svoje delo z različnimi prevoznimi sredstvi.

Otroci so jih z zanimanjem poslušali, zastavili so jim številna vprašanja, spoznali so različne pripomočke: zaščitne čelade, lisice, neprebojni jopič in se v zaščitna oblačila tudi oblekli. Otrokom pa so bile najbolj všeč »umetnejše« vodnikov s konji in psom. Videli smo, da so jim živali zveste, da brezpogojno izpolnjujejo njihove ukaze in jim ves čas stojijo ob strani.



Otroci so izvedeli veliko novega, poučnega in zanimivega. Zelo so nam popestrili dan.

Vsako leto se odpravimo na ogled kmetije. Letos smo se tega »izleta« udeležili vsi otroci iz vrtca. Obiskali smo Kolaričevo kmetijo v Obrežu. Tam so nam pokazali veliko zanimivega. Otroci so si ogledali konje, krave, teličke, bike, zajčke, kokoši, ovce, muce in še čisto majhnega, šele pet dni starega žrebička. Za otroke je bilo to gotovo nekaj posebnega, saj neizmerno uživajo v stiku z naravo, posebno z živalmi. Živali so lahko



božali, jih hranili ali samo opazovali. Vozili so se tudi s pravo kočijo. Ko nam je prijetno, čas vedno prehitro teče, kar težko smo se poslovili od vseh teh ljubkih in živahnih živali.

Na sončno soboto, 6. junija, smo se otroci iz vrtca s starši odpravili na zaključni izlet v sosednjo Avstrijo, in sicer v Styriassic park, park dinosavrov.

Sprehod po parku je bilo edinstveno doživetje, saj smo se za nekaj časa preselili v čas teh velikanov. Predstavili so nam več kot

70 različnih vrst: Platozavra, Tiranozavra, Stegozavra, mamuta in še bi lahko naštevala. Slišali pa smo tudi marsikaj o neandertalcu in še čem. Ogledali smo si tudi predstavo, v kateri smo opazovali »pravega« dinosavra, ki nas je kar malo prestrašil. Dobili smo pravi občutek, kako ogromni so bili ti junaki planeta.

Otroci so se lahko na koncu zabavali tudi na velikem toboganu in igralih. Bil je res čudovit izlet.

Samo Žerjav

## Kam v kino na prostem?



Kino brez stropa, Ptuj 2013

Pred nami je poletje, ko se že po stari navadi, vse tja do srede septembra, dobršno število prirediteljev seli na prosto. Ponudba je bogata in raznolika, kakšna ura vožnje iz Središča povsem zadostuje, da doživimo vse, kar si v kulturnem pogledu sploh lahko zamislimo - Varaždin, Zagreb, Ptuj, Maribor je ta magična četverica. Kar pobrskajte po spletu.

Nekoliko skrita je kinematografska ponudba na prostem. Ptujčani so s prireditvijo »Kino brez stropa« prišli leta 2010, prva tri leta pa so si svoj prostor pod zvezdami poiskali v atrijskem dvorišču dominikanskega samostana. Lani so se preselili v zavetje dvorišča ptujskega gradu, za letos pa, čeprav je že sredina junija, ni sledu o programu za 2014, a vendar počakajmo. Organizatorji nam v drugem tednu avgusta pripravijo ducat večernih projekcij filmov, ki vsi po vrsti izstopajo po izvirnosti in kvaliteti, komercialnih hollywoodskih izdelkov tam seveda ni. Vstopnine ni.

Podobno naravnano kino na prostem vam je na voljo tudi v bližnjem Varaždinu, ki je, mimogrede, najavil kandidaturu, da leta 2020 postane evropska prestolnica kulture. Držimo pesti! Vrnimo se h kinu - varaždinski Kino Galerija je mestni kino na osrednjem korzu, ki se v juliju (od 3. julija do 3. avgusta) seli na dvorišče palače Sermage, ki jo boste našli le streljaj od gradu. Filmski program je še obširnejši kot tisti na Ptuj, le plačati je treba simbolično vstopnino - 2 evra za en film, vseh petnajst filmov pa bo vašo denarnico oskubilo le za 12 evrov.

Dodajam še dva spletna naslova, kjer najdete vse potrebno: <http://www.kinoptuj.si>, <http://www.kino-galerija.hr>. Se vidimo v tretji ali četrti vrsti!

### V fotografski objektiv smo ujeli...

...birmance v soboto, 17. maja (Foto Host, Ormož)...



in prvoobhajance v nedeljo, 25. maja (Foto Žalar, Ormož).





## Predstavitev v Sokolani:



### Ljubezen v dežju

Dež  
včeraj, danes, jutri  
in Bog ve kolikokrat še.  
Spet te videvam,  
gospod.  
V rjavi ali rdeči  
obleki prihajaš.  
Podnevi se skrivaš,  
ponoči si car  
pa tako zelo lačen si.  
Prinesla ti bom  
modra zrnca,  
da ne boš več v napoto,  
ali malo soli,  
da ponikneš  
v množici sebi enakih.  
Žal mi je,  
še vedno mi nisi všeč,  
vendar ti kljub temu  
zvesto sledim,  
dragi moj - polž.

Danica Žerjav

Vesna Žerjav

## Ni ga čez hladetino in prezvuršt

Prireditev, ki postaja čedalje bolj prepoznavna, ne samo v kraju, pač pa tudi širše, je popestrila še vedno priljubljeni krščanski praznik binkošti.

Da ljudje, resda predvsem starejši, še vedno radi jedo takšne tradicionalne jedi, kot sta tlačenska in žolca, ni bilo težko ugotoviti - ljudje so napolnili prostor pred stojnicami na vaškem trgu na Grabah. Da ta izviren dogodek počasi prerašča v nekaj tradicionalnega, letos je potekal že četrtič, gre zasluga neumornim članicam Turističnega društva Središče in Združenju rejcev prašičev Ormož. Velja pa omeniti tudi Občino Središče, ki se zaveda pomena takšnih in podobnih druženj občanov in ljudi dobre volje nasploh. Predstavljeni »prezvuršti« in hladetine (žuletine oz. žületine, če upoštevamo uradno dvojezičnost v občini) so pripravljene in servirane na tradicionalen način, predvsem pri hladetini pa je bilo moč opaziti malo več osebne kuharske svobode - dodana zelenjava, jajca ipd. Na koncu še zahvala Janku Klanjčarju za vino - hladen špricar je pač hladen špricar, še posebno pri 30°C v senci.

Naj bo tudi naslednje leto vaša prva asociacija ob omembi besede binkošti - praznik hladetino in prezvuršta na Grabah.





### Kritično oko Sredice

... je opazilo plakate z vabili na novoletne, velikonočne in še kate-  
re že zdavnaj minule dogodke.



### Sezona pri Dravi je odprta!



### Članice TD Središče pri okopavanju buč



*Če junija sonce pripeka in vmes dežek rosi,  
ni treba bati se teka, obilno zemlja rodi.*  
(slovenski pregovor)

TelekomSlovenije

POOBlašČENI PRODAJALEC



vzdrževanje

**RAČUNALNIŠKA oprema**  
**PROGRAMSKA oprema**

prodaja

servis

svetovanje

televizije - računalniki - tiskalniki - prenosniki - potrošni in pisarniški material ...

[www.frko.si](http://www.frko.si)

[www.trgovina.frko.si](http://www.trgovina.frko.si)



Računalniške storitve, svetovanje in spletna trgovina  
Denis Raušl s.p.  
Slovenska cesta 55  
2277 Središče ob Dravi  
ID: SI20819692  
kontakt:  
e-pošta: [denis.rausl@frko.si](mailto:denis.rausl@frko.si)  
telefon: 031 584 958

ob delavnikih:  
**8.00 - 13.00**  
**14.30 - 17.00**  
ob sobotah:  
**8.00 - 12.00**



# NOVO

**Geo - Teh Toni Jelovica s.p.**  
SVETOVANJE NA PODROČJU GEODEZIJE IN GRADBENIŠTVA

Tel.: 041 443 140  
E-mail : geo-teh1@siol.net

**INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV**

**PROJEKTIRANJE**  
hiš  
poslovnih stavb  
gospodar. poslopij  
komunalnih objektov

**NEPREMIČNINE**  
posredovanje nakup-prodaja

**GEODETSKE STORITVE**  
ureditve mej  
parcelacije  
evidentiranje stavb  
geodetski načrti  
zakoličbe  
evidentiranje GJI

## KJE

**V r a z o v a u l. 12, 2270 Ormož**  
(v priložju stavbe Ljudske univerze)



**Kmečka sirarna in predelava mesa**

**PERC**

Tel.: 031 479 612  
031 284 702  
Vodranci 27, obrat Kog 44  
2276 Kog  
www.enpajs.si

slavko.perc@gmail.com

## Servis

### Munda s.p.

Damjan Munda  
Slovenska cesta 23  
2277 Središče ob Dravi  
tel: 02 719 00 26, mobi: 041/ 587 - 676



- Servis vozil
  - Popravilo in vzdrževanje motornih vozil
  - Prodaja in montaža pnevmatik
  - Profesionalni CHIP TUNING
  - Avtoelektrika, avtoelektronika
- Menjava olja že od 65 EUR dalje!

**FRIZERSKI SALON SANDRA**MOŠKO, ŽENSKO, OTROŠKO STRIŽENJE,  
BARVANJE, PRAMENI, TRAJNE ...**Naročila na tel. 041 / 873 - 311  
SE PRIPOROČAMO !!****DELOVNI ČAS:****PONEDELJEK – PETEK: 8 – 18 h****SOBOTA: 7 – 12 h****NEDELJA in PRAZNIKI : ZAPRTO**

FRIZERSKI SALON

ALEKSANDRA ŽERJAV s.p.

**SANDRA**

Slovenska c. 55, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI

**izvaja naslednja dela:**

- čiščenje in odmaševanje kanalizacijskih cevi,
- čiščenje studencev,
- obrezovanje krošenj dreves do višine 10 metrov,
- polnjenje bazenov,
- pranje asfaltnih površin in ploščadi.

KONTAKT: 041/587-676 ali 040/241-866

Se priporočamo!

**Frizerski Studio Moni**Žensko, moško in otroško striženje  
Barvanje las in pramenov  
Fen-frizure in svečane pričeske  
Trajne in vodne ondulacije  
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY**Monika Kocuvan, s.p.**Šolska ul. 21, Središče ob Dravi  
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24  
E-mail: friz.studio.moni@gmail.com**kemón**

IZJAVILNI BRIG FASHION

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

*Za zdrave lase! Nova Fibra*Močnejši in odpornejši,  
bolj enakomerno čvrsti,  
svetleči, voljni in  
vitalni lasje.

Več na:

[www.frizerski-studio-moni.si](http://www.frizerski-studio-moni.si)

**Božidar Borko s.p.**  
telefon: 02 719 05 93  
prenosni telefon: 031 59 94 30  
e-naslov: rupert.bozo@siol.net

*pri Rupertu*  
Slovenska cesta 53, 2277 Središče ob Dravi  
[www.slovenskacesta53-rupert.si](http://www.slovenskacesta53-rupert.si)

**Vrtnine Kranjčec**  
**GEODENINCI**  
Prodaja sveže zelenjave  
Tel: 031 399 103  
Fax: 02/719 12 00  
e-mail: [vrtninekranjec@gmail.com](mailto:vrtninekranjec@gmail.com)



				SLOVENSKA POLITIČNA IN GOSPODARSKA »FOL-KLORA« (MNOŽINA)	RITUAL	DELAVEC, KI MLATI ŽITO	PARADIŽ, NEBESA	PRISTAŠ ETATIZMA	Ž(E)N(A)	JAPONSKI BORILNI ŠPORT. DŽIUDŽIC	MOZOL-JAVOST
				ŠČITNIK NAD KOLESOM							
				LJUDSTVO BREZ PRAVIC						SREDINA KUNE	
				GLAVNO MESTO ANGOLE						SOSEDNI ČRKI	
							VRSTA IGLAVCA, KLEK				
Težje besede: ANS, CASSANO, IROKO	KOS POHIŠTVA	NOVO SREBRO, ALPAKA	NEMŠKI AVTOMOBIL RIMSKI BOG (IZ ČRK. RAL)				IVICA (LJUBKO-VALNO) AFRIŠKI NAJEMNI VOJAK				SLIKA NAGICE
HKRATEN STREL IZ VEČ PUŠK						NAJVEČ GA IMAJO V PARLAMEN. DEL LIEGA			TANTAL DREVO TROPSKE AFRIKE		
KRAJ PRI GRO-BELNEM						MOČAN, TRD PRIJEM ŽENSKA, KI KAJ IŠČE					
KMETIJSKA NAPRAVA ZA OBDELAVO ZEMLJE								GORSKI LAZ BIBLIJSKI PREROK			
SREDINA KOLENA			ITAL. NOGOMETAŠ (ANTONIO) ORANJE							BIBLIJSKA MARIJINA MATI	VODNI »KROJAC«
BIBLIJSKI OČAK, PRAOČE ČLOVEŠKEGA RODU					SLOVENSKI KOREO-GRAF OTRIN (IZ ČRK: OKI)	SLOVENSKI PESNIK (LOJZE) ŠTEFOK ANA					
MOČNO POŽELENIJE											
SLOVENSKI PESNIK IN DRAMATIK (GREGOR)								»TEŽKA« UTEŽNA MERA DRŽAVA V ZDA			
LADO AMBROŽIČ			DELAVKA V TKALNICI DESKA (LJUDSKO)						ANA KARENINA NACIONAL. ŠPORT SL. TAJKUNOV		
NEKDANJI HRVASKI KOŠARKAR KNego					LAHEK ŠPORTNI ČOLN MIKAVNOST ČAR					POKRAJINA V VIETNAMU (IZ ČRK: MANA)	GRAVITACIJSKA SILA
Občina Središče ob Dravi	GRŠKA ČRKA	OSLOV GLAS PASJA HIŠICA			DEL TEDNA VEZNIK (ČE)			LJUBITELJ TUJIH REČI ESTONSKI ŠAHIST (LEMBIT)			
HODNIK V GLEDALIŠČU							BRITANSKI ARHITEKT (JOHN), IZ ČRK: SAONE				
STAREJŠA ŽENSKA							SLOVENSKI TELOVADEC PEGAN				
IVO ANDRIČ			PARTNER »BOLJŠE POLOVICE«				NEKDAJ SO JO IMELI V GLAVAH SAMO BUTALCI				

Rešitev križanke - geslo iz osenčenih polj prepisite na dopisnico in jo pošljite do 20. 8. 2014 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme nagrado: zunanje pranje in tehnični pregled osebnega vozila (veljavnost do junija 2015).

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Zdenka Dogša – odgovorna urednica, Jasna Munda – pomočnica urednice, Zlatka Marčec, Andreja Resman, Danica Žerjav, Samo Žerjav. Lektoriranje: Majda Tkalec. Grafični prelom: Boris Prelog. Tisk: Ptujška tiskarna d.o.o. Ptuj. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo@sredisce-ob-dravi.si. Fotografijo na naslovnici je posnel Samo Žerjav, ISSN 1855-7511.